

3.
2020



PŘÍLEPSKÝ zpravodaj

ČTVRTLETNÍK

Vítejte na psí svatbě!





W.G. ENERGY

Ušetřete za plyn

Topíte nebo ohříváte vodu plynem? Ve spolupráci s obcí Velké Přílepy zveme občany na informativní setkání na téma úspor v oblasti energií. Získáte porovnání vašich aktuálních cen s individuálními podmínkami dle vaší spotřeby. Nižší cenu zajišťujeme díky hromadné poptávce u více prověřených dodavatelů plynu a elektřiny.

- ✓ Na setkání s sebou přineste poslední **vyúčtování za plyn** (případně i za elektřinu) a smlouvu se současným dodavatelem energií (pokud ji máte sjednanou na dobu určitou).
- ✓ Zdarma spočítáme konkrétní úsporu na základě skutečné spotřeby domácnosti pro zvolené období.
- ✓ V případě vašeho souhlasu s podmínkami se postaráme o veškerou administrativu spojenou se změnou dodavatele.

Centrum volnočasových aktivit (CVA), Pražská 129, Velké Přílepy

Středa 30. září v 18:30 hodin

Středa 14. října v 18:30 hodin

Modelové příklady úspory:
porovnání s dominantním
dodavatelem innogy (RWE)
ceník Plyn Standard (rok 2020)



Roční spotřeba: 15 MWh
Roční úspora: 6000 Kč



Roční spotřeba: 25 MWh
Roční úspora: 9000 Kč



Roční spotřeba: 40 MWh
Roční úspora: 13 500 Kč

Na úvod

Drazí čtenáři,

moc jsem se těšil, že Vás budu po nádherném létě vítat do krásného začínajícího podzimu plného klidu, pohody, tradičních akcí a pořadů v obci – no zkrátka, že se na stránkách Zpravodaje i v obci potkáme konečně v klidu a pohodě. Jsem však přílišný optimista a jak všichni víte, v dopravě a některých místech se už setkáváme zase v rouškách. Dokonce jsem se na vlastní kůži přesvědčil, že se díky nim někteří lidé ani vzájemně nepoznají. Ale upravenými slovy klasika: „*Doba koronavirová je doba koronavirová.*“

Na druhou stranu ale musím říci, že jsem nesmírně rád za hodně věcí, které nám tento stav přinesl. Hned po skončení karantény jsem se mohl po dlouhé době normálně sejít se svými přáteli i našimi seniory a vždy to bylo velmi srdečné. Krásný důkaz, že člověk někam patří. A teď, kdy vše začíná nanovo, jsem měl možnost přesvědčit se, že ani povinnost nosit roušky, lít na sebe litry dezinfekce a držet se v relativních odstupech nesebrala lidem smysl pro humor a chuť scházet se ke společným akcím a výletům. Je to nesmírně pozitivní, protože jinak bychom všichni brzy chytli ponorkovou nemoc.

Takže vám chci nejen popřát, abyste ve zpravodaji našli nějaké to zajímavé čtení, ale abyste současnou dobu překonali s odvahou, humorem a úsměvem na rtech a abyste ze všeho vyšli s pokud možno dokonalým duševním zdravím.



Tomáš Hejna
Redaktor

Obsah



8



28



45



52

Slovo starostky	2
Zprávy z obce	4
<i>Jeden den v obci</i>	8
Školství	12
Historie	19
Kultura	27
Společenský život	39
Sport	45
Venku	48
Pro děti	54

Září, měsíc, ve kterém se léto nevzdává a přetahuje se k radosti mnohých o nadvládu s podzimem. Tropické teploty, alespoň v letošním září, střídají ranní mrazíky. Dovolené, většinou tuzemské, jsou za námi, děti po několika měsících distanční výuky a za radostného doprovázení rodičů nastoupily do školy a roušky se opět stávají kreativními módními doplňky. Mnozí tápeme, kde přesně je nosit a kde ne, zejména existuje-li v seznamu 25 výjimek, omdléváme v horkých dnech pod tíhou vlastního dechu a školákům přivazujeme roušky na krk, aby ve škole nebuyl výměnný obchod. Čeho ale kolem sebe vidím méně, je strach. Strach, který nás ještě na jaře paralyzoval, vytvářel v našich hlavách hororové scénáře a ovládal naši mysl i tělo. Na druhou stranu nám ta podivná doba ukázala, že ještě existuje občanská společnost, že myslíme na starší a nemocné spoluobčany, a to navíc bez jakéhokoli nároku na odměnu. Vše jednou pomine, přestaneme být rizikovou zemí, zjistíme, že lépe než příkazy a zákazy funguje vzájemná ohleduplnost. To ostatně platí i pro časy mimokoronavirové. Nerezignujme na setkávání s přáteli, s rodinou, kulturou, sportem. V naší obci k tomu máme dost příležitostí.



Do hledáčku nejbližších událostí se dostávají volby. U nás ve Velkých Přílepech budeme vybírat kandidáty do krajského zastupitelstva a navíc ještě do Senátu. Přijďte k volbám. Každý hlas je důležitý, zrovna tak jako je důležité, aby náš Středočeský kraj vedli rozumní politici, kteří nechápuou politiku jako byznys a papalášství a nejsou pouhými rozdavači veřejných, tedy i našich peněz. Politik by měl sloužit a spravovat veřejné statky. Mějme se na pozoru před těmi, kteří hledají pouze žebřík do vyšších pater politiky, jejichž sliby nepřezijí den, své ego si hýčkají pomluvou soupeře a jejichž projev je generátorem nahodilých slov. Volič není hlupák. V pátek 2. a v sobotu 3. října se sejdeme ve volební místnosti. Zapomeňte na vaše oblíbená slova, že vy už to nezachráníte. Každý hlas se počítá, i ten váš. Hodně štěstí nám všem.

Věra Čermáková
Starostka obce



OBECNÍ ÚŘAD

Pražská 162,
252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 535
www.velke-prilepy.cz

Úřední hodiny
Pondělí a středa
8:00 – 11:00, 12:00 – 18:00

STAVEBNÍ ÚŘAD

Podatelna a sekretariát:
Tel.: 220 930 855
e-mail: su.sekretariat@velke-prilepy.cz

MATRIKA

Tel.: 220 930 770
e-mail: matrika@velke-prilepy.cz

Občanské průkazy a cestovní pasy
MeÚ Černošice, pracoviště Praha
Podskalská 19, Praha 2
www.mvcr.cz

OBECNÍ POLICIE

Pražská č. p. 45, 252 64 Velké Přílepy
Tel./Fax: 220 930 595
e-mail: obecnipolicie@seznam.cz
www.obecnipolicie.info

MATEŘSKÁ ŠKOLA JABLÍČKO

Na Parcelách 250, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 546
e-mail: msjablicko@velke-prilepy.cz
www.msjablickovelkeprilepy.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Pražská 740, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 550
www.zsvelkeprilepy.cz

KNIHOVNA

Roztocká 129, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 768
e-mail: mlkvelkeprilepy@seznam.cz
www.velkeprilepy.webk.cz

Otevírací doba

Pondělí 15:00 – 19:00
Úterý 9:00 – 13:00
Středa 14:00 – 18:00

POŠTA

Svrkyňská 63, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 954 225 264
www.ceskaposta.cz

Otevírací doba

Pondělí a středa
8:00 – 11:00, 14:00 – 16:00, 16:30 – 18:00
Úterý, čtvrtek a pátek
8:00 – 11:00, 13:00 – 16:00

Inzerce ve zpravodaji



*Celá strana
obálky*
1500 Kč



*Celá
strana*
1250 Kč



½ strany
850 Kč



¼ strany
550 Kč

Dále Vám nabízíme možnost stát se sponzorem zpravodaje. Získáte umístění loga na titulní straně a dle dohody možnost inzerce nebo PR článku.

Stavba chodníku v Kladenské ulici pokračuje

Chodník v ulici Kladenská, jehož výstavba omezovala provoz v uplynulých měsících, bude i přes drobné technické potíže během výstavby dokončen podle původního plánu, tedy v říjnu letošního roku. Nově tak bude možné projít bez-

pečně od Restaurantu Špejchar až k bývalé synagoze a dál až do ulice Halasova. Současně s chodníkem byla vybudována i dešťová kanalizace a opraveny další vodohospodářské prvky.



V létě došlo k úpravě záhonů a dalších prostor

Během léta došlo v obci k úpravě parkových ploch a především jejich záhonů. Zaměstnanci obce a brigádníci pod vedením paní Venturové vypleli záhony a dosadili nové rostliny. Současně byl za pomoci brigádníků z místní věznice vyčištěn a prořezán prostor pod skálou na křižovatce ulic Polní, Pod Lomem a V Lískách, a to kolem zdejšího dubu, který byl vysazen zřejmě v roce 1910.





V létě zde vznikla první skalka, která je osázena, dle slov paní Venturové, tavolníky, skalníky, brsleny a dalšími barevnými keři.

Strom získá statut památného stromu a v jeho blízkosti bude umístěna lavička pro relaxaci našich občanů.

Vzniká projekt na opravu ulic Pod Lesem a Svahová

Obec zadala projekt na opravu komunikací v ulicích Pod Lesem a Svahová. Současně s úpravou povrchu by mělo dojít také k dokončení uzavření vodovodního okruhu v obci, opravě kanalizace a vybudování dešťové kanalizace. Obě ulice patří k posledním, které dosud nebyly opraveny. S opravami by se mělo začít v průběhu příštího roku.

V obci dochází k drobným krádežím



Obecní policie zaznamenala v uplynulých měsících zvýšený počet krádeží nezajištěného majetku v různých částech obce. Strážníci proto uveřejnili na stránkách obce výzvu, aby si obyvatelé svůj majetek před krádežemi dobře zajistili. Pokud byste se stali svědky či oběťmi krádeže, volejte na telefonní číslo 220 930 595 nebo státní policii na číslo 158.

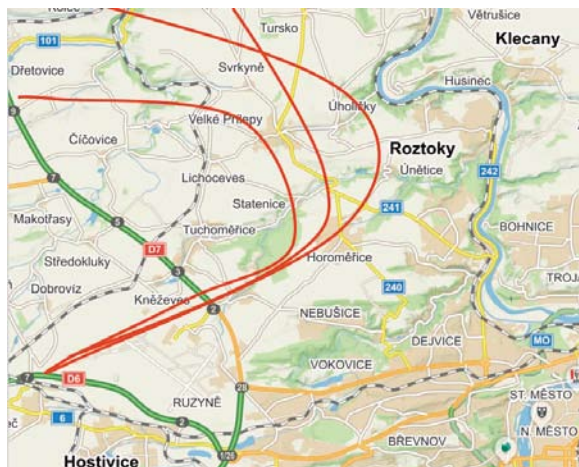
Vandalové se přesunuli od rybníka do jiných míst

V minulém čísle jsme vás informovali o zabezpečení zázemí rybářů u rybníka kvůli neúnosnému nárůstu vandalismu a s ním spojeného hromadění odpadu všeho druhu v prostoru zdejšího posezení. Od rybníka se tento problém přesunul do jiných částí obce, především na skálu nad ulicemi Podmoráňská a Roztocká a do okolí fotbalového hřiště. Prosíme, abyste

si svůj odpad v podobě prázdných obalů od potravin, nápojů a především alkoholu (jehož konzumace na veřejném prostranství je mimochodem zakázána vyhláškou) odnesli vždy s sebou a neznečišťovali tak prostor nás všech. Dále prosíme všechny občany, aby v případě zaznamenání vandalismu nebo znečišťování v obci ihned kontaktovali obecní policii.

Nad Přílepy se otáčejí letadla

Někteří občané zaznamenali v posledních měsících zvýšený počet letadel prolétajících v nízkých výškách nad územím naší obce. Tyto přelety jsou způsobeny současným stavem leteckého provozu, který umožňuje pilotům manévrovat v menším prostoru než v době běžného provozu ruzyňského letiště. Letecké společnosti si tak zkracují cestu mimo původní koridory a otáčejí se již nad Velkými Přílepy a okolím. Tato změna nebyla se zástupci Velkých Přílep ani ostatních obcí projednána. Vyjádření Letiště Václava Havla hovoří o úspoře paliva a snížení emisí v okolí letiště včetně průzkumu vlivu stávajícího způsobu přeletů nad novými lokalitami. Kompletní vyjádření naleznete na internetových stránkách www.prg.aero v sekci



Přejato ze stránek www.spolekkamyk.cz

O letišti v kategorii Aktuality. Velké Přílepy i přes komunikační potíže s odpovídajícími zástupci protistrany současný stav řeší a snaží se zajistit co nejbližší nápravu.

Připravuje se nová mapa obce

Obec Velké Přílepy připravuje vydání nové informační mapy obce, která bude vložena do některého z příštích vydání Zpravodaje. V mapě může být uvedena za příznivou cenu i vaše firma. Pokud máte zájem o zviditelnění vašeho podnikání, pište, prosím, na adresu:

starosta@velke-prilepy.cz, v kopii **aulicka@velke-prilepy.cz**.

Obec vám zpětně poskytne podrobnější informace.

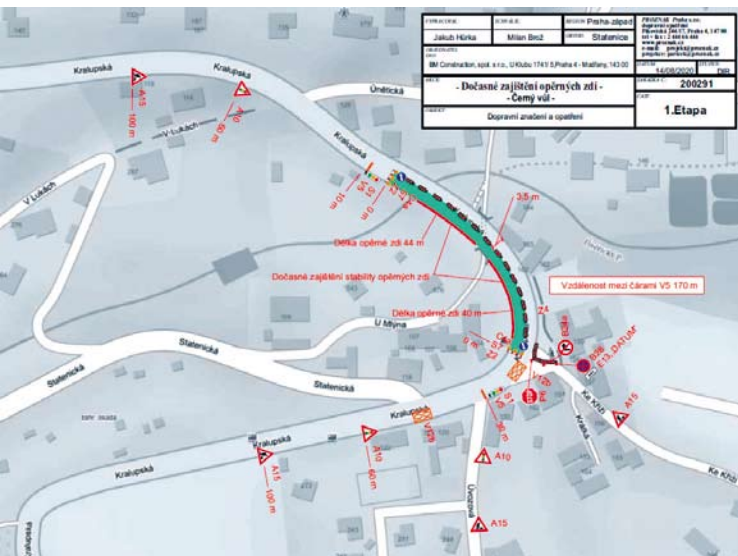
Dopravní omezení v Černém Volu

Při průjezdu obcí Statenice-Černý Vůl očekávejte dopravní omezení v lokalitě místního mostu. Jeho stav byl v minulosti označen jako havarijný a v nejbližší době dojde k dočasnému zajištění opěrných zdí. Práce by měla skončit 1. 11. 2020. Do té doby zde bude provoz řízen semaforem

pouze v jednom pruhu. Doporučená objízdná trasa do Velkých Přílep vede z křižovatky nad Statenicemi směrem k obchodu Lidl (Suchdolská) a odtud na obec Únětice.

Připravila redakce

Foto archiv



Nezapomeňte podrobně sledovat aktuálnost a události na stránkách obce nebo zápisy ze zasedání zastupitelstva obce v sekci Úřad obce, Zastupitelstvo obce.

Kontrolní den

Vážení čtenáři,

rád bych Vám tímto představil novou pravidelnou rubriku, která se bude zabývat výhradně naší obcí. Konkrétně těmi, kteří zajišťují její provoz, starají se o plynulý chod staveb, o naši bezpečnost nebo o kvalitu našeho života. Díky nim můžeme ve Velkých Přílepech chodit bezpečně po chodnících, můžeme navštěvovat hřiště a veřejná prostranství a také se díky nim nebrodíme odpadky ani vysokou travou a plevelem. Málokdo si totiž uvědomuje, že starat se o kteroukoliv část obce a její fungování není vůbec jednoduché.



Hned napoprvé jsem si ukousnul pořádně velký krajíc, když jsem se rozhodl trávit den s paní Aulickou. Rychlost, s jakou se pohybuje po obci, je totiž pověstná a já měl co dělat, abych jí stačil.

Byla středa 29. července, krásné letní ráno, a já stál chvíli před osmou hodinou ranní na prostranství před obecním úřadem, kde jsme se měli sejít. Byl jsem upozorněn, že v osm hodin už musíme

Takto vypadalo hodnocení prací u nádrže

být u rekonstruované vodní nádrže, a že přesun bude velmi rychlý. A skutečně. Za pět minut osm jsme vyrazili od obecního úřadu a tím začal takzvaný kontrolní den. To je den, kdy probíhá kontrola všech právě probíhajících staveb na území obce, a to nejen za účasti paní Aulické, ale také

stavebního dozoru a zástupců firem, které stavby provádějí.

Už od obecního úřadu nás doprovázel pan Hadraba, projektant, který v současnosti působí ve Velkých Přílepech jako stavební dozor na stavbě vodní nádrže. Nedaleko nádrže už na nás čekala paní starostka a přímo na stavbě zástupci Povodí Vltavy a firmy Greenman s.r.o.. Pokud si někdo myslí, že podobná stavba je z úřednického hlediska něčím jednoduchým, mýlil by se. Na místě jsem se přesvědčil, co vše je třeba vyprojektovat,

s nímž se nepočítalo, a který v jednom místě narušoval jílovou zátku. Skutečně odborné hodnocení všech zúčastněných stran nastalo při řešení otázky výpusti z nádrže a zpevnění břehu potoka. Rovněž se řešil systém napájení nádrže, kdy projektant doporučoval jiné řešení než vodohospodáři. A tak se víc než hodinu diskutovalo, obcházel, prověřovalo a zkoumalo v dokumentaci, která byla celou

Pod povrchem čeká nejedno překvapení



s čím je nutné počítat, jaké zákony je nutné brát v úvahu a jak obtížné je v některých případech dojít ke kompromisu. Zkoumal se celkový stav nádrže, u které se právě pracovalo na tvarování břehů. Během prací došlo k několika zjištěním, kvůli nimž se projekt v detailech uprvoval. V okolí se objevil pramen vody,

dobu po ruce. Vše skončilo šťastně. Nikdo neměl větší námítky a několik drobných změn a připomínek se na místě připsalo na již existující protokoly, které všechny strany podepsaly a navzájem si vyměnily. První část kontrolního dne tak byla za námi.

Zástupkyně Povodí Vltavy odjely, pá-



nové z firmy Greenman s.r.o. se pustili do práce a my jsme se za stálé přítomnosti paní starostky a pana Hadraby vydali k Mateřské škole Jablíčko a odtud do ulice Halasova. Tou jsme pokračovali až na její konec ke křižovatce na Noutonice a cestou jsme zkoumali stav vozovky, okolních chodníků, možnost zmíněného napojení prostoru kolem nádrže. Pokud totiž potkáte paní Aulickou někde v obci, většinou to není náhoda. Sama přiznala, že při každé cestě obcí zkoumá, co je kde nutné opravit – tak trochu nemoc z povolání.

Dorazili jsme až k novému chodníku před bývalou synagogou. Jak jsem se dozvěděl, pan Hadraba s námi byl jako projektant, který pomáhal vyprojektovat odvodnění chodníku a s ním spojené úpravy v ulici Kladenská. Těch několik hodin mi pomohlo uvědomit si, že i lidé navrhující podobné projekty vlastně

Tady už se vyměřuje

dopředu netuší, kolika změnami jejich dílo v průběhu realizace projde. Pan Hadraba například kvitoval, jak výborně se podařilo opravit systém odtoku vody ze silničních příkopů v křižovatce. To už k nám ale mířil stavbyvedoucí zhotovitele firmy PJV s.r.o., která buduje chodník a vše s tím spojené v Kladenské ulici.

Hned na počátku podával informaci, že bude nutné některé postupy upravit kvůli nečekaným komplikacím. Když totiž kopete v nějaké obci do země, často nevíte, na co vlastně narazíte. Jak jsem pochopil, objevili dělníci část vodovodu do Kladna tam, kde být neměl. A také zjistili, že v některých místech je méně kvalitní podloží, které bude nutné zpevnit. To vše už bylo zakresleno v plánu projektu, v němž jsem se, přiznávám bez mučení,

vůbec nevyznal. Změř čar a značek prostě není určena jen tak někomu.

I zde dopadl kontrolní den dobře. Nutné úpravy byly zaprotokolovány a pro příštích pár dní byly formality vyřízeny. My se vraceli po Kladenské k obecnímu úřadu, i když jsme se ještě cestou stačili podívat na rozpadající se poklop u studny vedle kaple sv. Gotharda a na problém s povrchem v ulici Ke Křížku. Na úřadě jsem měl možnost zúčastnit se porady s projektantem na dalších projektech plánovaných pro příští rok. Tím ale kontrolní den ani zdaleka neskončil. Ještě bylo nutné zajít ke staré budově základní školy, kde se budoval nový bezbariérový přístup.

Na místě na nás čekala skupina dělníků, kteří měli přes léto v obci na starost drobné opravy chodníků, třeba u naší

autobusové točky. Zastihli jsme je v plné práci na nových obrubnicích. Ale zatímco na předchozích stavbách probíhalo vše celkem v pořádku, v tomto případě měla paní Aulická výhrady. To už ale patří k věci dohadovat se a trvat na tom, aby bylo vše, jak má být.

Šlo o jediný kontrolní den, během kterého jsme ale obešli dost velkou část obce. Včasné upozornění paní starostky, abych si vzal na reportáž pořádnou obuv, bylo opravdu na místě. Pohybovali jsme se totiž slušnou rychlostí. Až tedy příště uvidíte paní Aulickou pospíchat někam po obci, nestůjte jí v cestě. Určitě běží zjistit, co je zapotřebí pro nás všechny někde opravit a vylepšit.

Tomáš Hejna

Foto autor

DENNÍ STACIONÁŘ HORIZONT

Denní stacionář Horizont je registrovaná sociální služba v Registru poskytovatelů sociálních služeb Magistrátu hl. m. Prahy. Sídli v Suchdole, což je lokalita celkem dobře dostupná i pro obyvatele Velkých Přílep a okolních obcí. Proto si ji dovolíme trochu přiblížit a zdejší seniorům.

Stacionář poskytuje služby seniorům, kteří nechtějí nebo nemohou zůstat sami doma a rodina se jim nemůže celé dny věnovat. Může jít o osoby, kterým je doma dlouhá chvíle ale už se mezi své vrstevníky nedostanou. O lidi, kteří mají obavu zůstat sami doma (např. v době, kdy jsou jejich blízcí v práci) nebo seniory s počínající (případně i pokročilou) poruchou paměti.

Ti všichni mohou navštěvovat denní stacionář Horizont – každý pracovní den nebo třeba jen 1x či 2x týdně. Připravujeme pro ně rozmanitý program – společné čtení, luštění, pečení, ale i trénování paměti či stolní hry. Nechybí ani oběd a polední procházky a občasně pořádání koncertů, přednášek a besed.

Služba je poskytována ve všední dny v době od 7:30 do 16:30 hodin. Čas příchodu a odchodu je individuální,



stejně jako míra pomoci. Snažíme se, aby námi poskytovaná pomoc byla přiměřená a dostatečná a program rozmanitý a zajímavý.

Další informace naleznete na www.centrumhorizont.cz, případně na číslech 220 921 242 a 608 237 198.

Zastupitelstvo Velkých Přílep schválilo finanční dar na nový automobil pro stacionář, který bude sloužit i našim občanům.

Konečně spolu!



Po téměř půl roce se ve škole setkali žáci, učitelé, asistentky a vychovatelky. Ve škole vládla velmi příjemná pozitivní atmosféra. Děti se těšily do školy, pedagogové na své žáky. Splněný sen každého ředitele :) Teď už jen doufat, ať nám to dlouho vydrží, aniž bychom museli být odkázáni na monitor počítače.

Zkušenosti s distanční výukou ovlivnily všechny – žáky, jejich rodiče i učitele. Věřím, že tímto pomyslným vhozením do vody si všichni zvýšili své digitální kompetence. Naučili jsme se více využívat počítače a mobily jako prostředek umožňující vzdělávání, objevili jsme mnoho zajímavých i zábavných online aplikací. Děti se zlepšily ve vyhledávání, třídění a prezentování informací. Dále udělaly výrazný pokrok v samostatnosti a odpovědnosti za své učení. Všichni jsme zjistili, kolik se

První společná fotka nových prvňáčků

toho dá za den stihnout, když si dobře naplánujeme čas.

Na získané zkušenosti a dovednosti budeme navazovat. Dětem budeme i během prezenční výuky občas zadávat úkoly prostřednictvím Google Classroom. Chceme, aby své dovednosti neztratily a byly připravené na případné zahájení distanční výuky, bude-li to třeba.

Začátek školního roku bude ve znamení **mapování individuálního pokroku jednotlivých žáků** a aktivit zaměřených na **vyrovnávání rozdílů** mezi nimi. Vytvoříme bezpečné prostředí, ve kterém budou moci žáci, kteří se na jaře nemohli zapojovat do distanční výuky, doplnit své znalosti, schopnosti a dovednosti. Aby děti

zvládly přechod co nejlépe, nebudeme je během září stresovat klasifikací. Budeme jim však poskytovat popísnou zpětnou vazbu a při výuce budeme využívat prvků **formativního hodnocení**.

Úplnou novinkou je v naší škole zavedení **tandemové výuky**. V obou prvních třídách bude k dispozici druhá paní učitelka, díky které bude možné výuku více diferencovat a individualizovat. Naše prvňáčky jsme přivítali v krásné výdejné nové budovy školy. Paní učitelky jim předaly pamětní stužky a listy, aby si uchovali vzpomínku na tento velký den. Přejí jim, ať se každý den do školy těší.

Velkou radost máme z **dokončení proměny školní zahrady v přírodním stylu**. Zahrada bude sloužit učení žáků i učitelů, bude zázemím pro školní družinu i místem pro setkávání s rodiči. Byly prove-



deny terénní úpravy a došlo k výsadbě zeleně. Jsme naladěni na **badatelsky orientovanou výuku**. Žáci budou mít možnost pozo-

rovat stromy a keře rozmanité květem, plodem, listem a kůrou. Vybudovali jsme refugia pro bezobratlé živočichy i drobné obratlovce. Žáci druhého stupně během měsíce září vytvoří ptačí budky, hmyzí domky, ježkovník, založí pěstební záhony a kompost. Chceme, aby si k zahradě vybudovali vztah a pečovali o ni. Umístili jsme do zahrady i herní prvky – skluzavku, dendrofon a kutiště, ve kterém budou moci děti stavět originální stavby ze dřeva a z kamene. Při setkávání s rodiči můžeme využívat i ohniště.

I školní jídelna se proměnila. Strávníci si

Nové prvky na školní zahradě



nyní mohou **vybírat ze dvou jídel** a jak je vidět, dětem opravdu chutná.

Na pozadí všech již uskutečněných nebo plánovaných aktivit je potřeba dodržovat aktuální hygienické požadavky. Všemi opatřeními přispíváme k minimalizování přenosu infekčních onemocnění. Probíhá úklid prostor školy včetně dezinfikování povrchů a intenzivně využívaných míst. K dispozici jsou i stojany a zásobníky k dezinfekci rukou.

Ve školní jídelně pomáhají i všichni pedagogové. Vydávají dětem přístroje, nalévají polévku i pití v jednorázových rukavicích. Provoz se díky tomu zpomalil, navíc k tomu přispěl i vyšší počet strážníků. Po třech dnech opravdu náročného provozu jsme částečně upravili rozvrh hodin žáků

druhého stupně. Věříme, že se situace ve školní jídelně trošku zklidní.

Velmi si vážím práce všech našich pedagogických i provozních zaměstnanců. Jsou na ně v současnosti kladeny velké nároky a všichni pracují s velkým nasazením.

Na závěr připomínám, že je do školy zakázáno posílat děti s příznaky infekčních onemocnění (zvýšená teplota, kašel, rýma). Ochráníte tím zaměstnance školy i své děti. V případě rozšíření nákazy ve škole může dojít k distanční výuce v konkrétních třídách, nebo i v celé škole.

A s jakým přáním vstupuji do tohoto školního roku? **Spolu po celý rok!**

Pavla Ben Saidová
ředitelka školy



A zde pohled na další nové herní prvky



WOLVES ACADEMY

florbal pro mládež



Pojď hrát florbal
pátek 16:30–17:30 h

Tělocvična Velké Přílepy

720 565 556 | info@kralupywolves.cz

www.kralupywolves.cz

„Hola, hola, školka nás už všechny volá.“

Všichni jsme se těšili, že nový školní rok 2020/2021 bude již probíhat ve standardním režimu, jak jsme byli zvyklí. Bohužel situace u nás, ale i ve světě, zatím nedovoluje vrátit se k „normálu“ v běžném životě ani ve školství, tak jak tomu bylo před rozšířením covid-19. Zdraví a bezpečnost dětí je naší prioritou. Letošní začátek školního roku je tak ve znamení velké nejistoty a snahy o dodržování protiepidemických opatření, která se z týdne na týden mohou měnit.

Aby nový školní rok mohl začít co nejlépe, tak již v průběhu prázdnin probíhaly opravy a přípravy, kdy řemeslníci některých firem pracovali, aby bylo na zahájení provozu v září vše připraveno.

V přípravném týdnu celý personál Mateřské školy Jablíčko pilně pracoval na tom, aby 1. 9. 2020 mohl být zahájen provoz i v naší mateřské škole.

Ve středu 26. 8. 2020 proběhl dodatečný zápis do MŠ Jablíčko Velké Přílepy, okres Praha-západ. K zápisu se dostavilo 13 zákonných zástupců se svými dětmi, 10 žádostí bylo uspokojeno vzhledem k volné kapacitě mateřské školy.

První den školního roku je za námi, přivítali jsme se s dětmi, které naši mateřskou školu navštěvovaly již v uplynulém školním roce, a uvítali jsme děti nové, které tento rok zahajují docházku. Kolik je na louce kytiček, tolik máme ve školce dětiček. Každé je jiné a každé je in-



dividuální. Tak jako kytičky potřebují péči i děti. Období adaptace je náročné pro všechny zúčastněné, ale s velkou dávkou empatie, trpělivosti, respektu a vzájemné podpory s rodiči jsme všechno zvládli. A pár slziček k tomu již patří...

Ve čtvrtek 3. 9. 2020 se konala schůzka zákonných zástupců, kde byli rodiče seznámeni s provozem školy, protiepidemickými opatřeními a mnoha dalšími informacemi ohledně docházky jejich dětí do mateřské školy.

Na základě získané dotace se mohla naše školní zahrada rozrůst o edukační a interaktivní stezku „Lesní svět“. Věříme, že se bude líbit nejen dětem, ale i dospělým, kteří budou své děti do školky doprovázet.

Renata Všečeková

Foto archiv MŠ Jablčko





Vítání občánků 18. října 2020

Vážení rodiče,

máte-li zájem, aby bylo Vaše děťátko, narozené v období duben 2020 až září 2020, slavnostně přivítáno mezi občany naší obce,

zašlete nebo přineste přihlášku na tuto akci na matriku OÚ Velké Přílepy. Přihlášku naleznete na webových stránkách obce v sekci matrika, případně si ji můžete osobně vyřídit na OÚ na matrice.

Toto je nutno provést nejpozději **do 6. října 2020.**

Rodiče, kteří byli se svými miminky přihlášení na květnové vítání občánků, jsou automaticky přesunuti také na 18. října.

Následně Vám bude zaslána osobní pozvánka.

Podmínkou pro přihlášení je trvalý pobyt na území obce

Velké Přílepy.



Tábory lidu v roce 1920

Po skončení 1. světové války několik let přetrvávala bída, která postihovala především tu nejchudší vrstvu obyvatel. Ještě tři roky po válce byl nedostatek některých potravin. První poválečné volby v roce 1919, v kterých mohly poprvé volit i ženy, vyhrála Československá sociálně demokratická strana dělnická. Podobné to bylo i v našich obcích. Po volbách bylo obecní zastupitelstvo složené převážně z členů této strany a jejich politiku podporovala většina průmyslových i zemědělských dělníků žijících v obci. Konaly se časté tábory lidu, na nichž se diskutovalo o osmihodinové pracovní době, špatném zásobování potravinami, připravované pozemkové reformě, ale také o odchodu z římskokatolické církve, která byla účastníky těchto táborů spojována s nenáviděným (teď už bývalým) rakouským mocnářstvím. Některé tábory proběhly v klidu, ale někdy se radikálním vůdcům podařilo strhnout dav i k veřejnému násilí. To pak mělo dohru u soudu. Tyto tábory lidu byly pořádány hlavně v roce 1920.

Tábor lidu proti statkáři Tomkovi

11. dubna byl svolán tábor lidu, na kterém první řečník mluvil o připravovaném zákonu o osmihodinové pracovní době. Po něm vystoupil další řečník. Ten mluvil velmi hrubými slovy o přílepském statkáři Václavu Tomkovi, který prý krátí na odměnách jednoho ze svých dělníků. Vyzval účastníky tábora, ať si to jdou se statkářem vyřídit. Celý

dav se vydal k jeho statku, ale dovnitř vstoupila asi patnáctičlenná delegace. Zde přednesli své požadavky, upozornili na shromážděný dav před statkem, z něhož se ozývaly pokřiky: „**Vymáčkňte to, vytáhneme ho ven a ztlučeme**“. Pan Tomek se snažil domluvit. Namítal, že všechny požadavky nejsou oprávněné, o některých byl ochoten jednat, ale členové delegace stále trvali na zaplacení všech vznesených požadavků. Nakonec na radu svého bratra Antonína,



*Přílepská náves s Ouválkem (rybníkem)
a studánkou kolem roku 1931. Vlevo
Tomkův statek, vpravo Svobodův statek.*

který ho upozorňoval na vážnost situace, všechny požadavky splnil. Když se to dozvěděl shromážděný dav lidu před statkem, počal se rozcházet. Část však odešla ještě na Tursko vyřídit si své účty s řídícím učitelem Petráškem. Zdá se to neuvěřitelné, ale strážmistr Hošek v hlášení uvedl, že tohoto tábora lidu ve Velkých Přílepech se zúčastnilo 4 000 lidí.

Napadení statkáře Novotného

V červenci roku 1920 došlo k incidentu na poli pana Josefa Novotného, který měl ve Velkých Přílepech statky čp. 1 a čp. 9. Tři dívky z obce byly na trávě v bramborách a hned vedle bylo pole s vojtěškou. Ze sepsaných protokolů a dalších vyjádření je patrné, že sebou měly i srpy a trochu té vojtěšky sklidily. Při této činnosti je přistihl syn J. Novotného, Antonín, který jim začal nadávat a údajně jim potrhál oděv. To také později při jednání na obecním úřadu doznal a byl připraven škodu uhradit.

3. července se konala v hostinci Na poště za přítomnosti sociálnědemokratického



Statek čp. 1, kde byl napaden pan Novotný

funkcionáře Peka schůze zemědělského dělnictva, kde se jednalo o připravované dohody, týkající se délky pracovní doby. Ještě před zahájením této schůze se dva radikální předáci obrátili k shromážděným s výzvou: „**Nejdříve se půjdeme vyrovnat s Antonínem Novotným, když vám svlékl děti, tak svlékneme jeho.**“

I když je pan Pek varoval, že to není zákonné jednání, zástup asi 300 lidí se vy-

dal do statku pana Novotného čp. 9. Doma byla jen selka, která jim řekla, že Josef i Antonín Novotní jsou někde v polích. Dav, v čele se svými vůdci, se vydal je hledat do druhého statku čp. 1. Ve statku byl Josef Novotný ve společnosti několika lidí. Řekl příchozím, že je ochoten zaplatit škodu na oblečení, až bude jemu uhrazena škoda za vojtěšku. Na to se mu dostalo důrazné odpovědi: „**My nepotřebujeme žádné soudy, my budeme soudit sami, kde máte syna, vy nám ho musíte vydati.**“ Vzápětí dodali: „**Jak vašeho syna dopadneme, tak jej oběsíme na první višni.**“

Následně byl Josef Novotný fyzicky na-



Schůze se konaly v hostinci Na poště

paden, šest lidí ho povalilo a dle zápisu četnického strážmistra byl tlčen pěstmi do hlavy, což potvrdilo několik svědků, kteří byli na statku přítomni.

O tomto incidentu psal i dobový tisk a dokonce se o něm mluvilo i v parlamentu.

Podobné tábory lidu se konaly i ve vedlejších obcích – Statenicích, Úněticích, na Tursku. Poškození následně podali trestní oznámení a hlavní protagonisté těchto

činů byli souzeni v jednom procesu. V roce 1923 byly tresty pro všechny obžalované z těchto táborů lidu potvrzeny rozsudkem Nejvyššího soudu v Praze. Některým obžalovaným soud tresty ještě zvýšil po jejich odvolání. Výše trestů se pohybovala od 3 měsíců do 1 roku. Mnozí obžalovaní požádali o odklady trestů na pozdější roky nebo na zimu, kdy nebyla práce. V tomto jim bylo vyhověno.

Zábor velkostatku v Kamýku

K dalšímu násilí došlo v prosinci. Zmiňuje to zápis ve Farní kronice Noutonice: „V prosinci zabírali ‚bolševici‘ z Kamýka a Statenic tamní dvory. Ale dlouho je nedrželi. Jen jeden den. Přijelo vojsko z Prahy. Zabírače naložili na vozy, vozy obklopilo vojsko a vezlo k zemskému soudu v Praze a odtud na Pankrác do vězení. Mezi nimi byl též starosta z Kamýka Brabec.“

Tehdy se opět konala schůze zemědělských dělníků v hostinci Na poště. Hlavním programem byla pozemková reforma a návrh na zábor velkostatku v Kamýku, který patřil nájemci panství statenického, panu Kummermanovi. Podobná schůze se odbývala ve vedlejších

Statenicích, kde zemědělstí dělníci sledovali stejný cíl. Usnesení schůze v Kamýku-Velkých Přílepech znělo: vstoupit do stávky a provést zábor velkostatku.

Byl zvolen tříčlenný záborový výbor, který se odebral druhý den do velkostatku ke správci Fialovi. Zde mu oznámili rozhodnutí, že vstupují do stávky všichni zemědělstí dělníci a dělnice obou obcí a z rozhodnutí stávkového výboru jdou provést zábor velkostatku. Správce Fiala se jim chystal předat klíče, ale členové výboru je odmítli zatím převzít, že čekají na další instrukce.

Druhý den přijeli do obce českoslovenští vojáci maďarské národnosti a spolu s četníky ze stanice v Horoměřicích počali stávkující sbírat. Stávkující dělníky a dělnice naložili na vozy, kde v každém rohu stál voják s puškou, a odvezli je na četnickou stanici do Horoměřic. Později byli převezeni do Prahy ke krajskému soudu a pak na Pankrác. K trestu odnětí svobody byli odsouzeni hlavní aktéři, celkem 8 lidí, věznění byli 3 měsíce.

V dalších letech už k podobným násilnostem nedocházelo.

Václav Kašek

Zbořený vrchnostenský dvůr v Kamýku

V minulém čísle Zpravodaje vyšla upoutávka na podrobnější informaci o stavebních dějinách právě zbořeného dvora. Předně je třeba uvést dvě opravy: jednak nejsem archeolog, ale stavební historik, což je obor příbuzný, ne ale zcela totožný. Dále pak dvůr není dvůr Světlíkovský, ten

stál naproti, bývalé čp. 19. Ten byl v rámci likvidace kulaků a statkářů odstřelen v 50. letech a stojí zde nevzhledná „trvale provizorní“ budova.

Dvůr, který je předmětem tohoto příspěvku, byl dvůr vrchnostenský. Ka-

mýk spolu se Statenicemi (nikoli s Velkými Přílepy) patřil **klášteřu benediktinek od sv. Jiří na Pražském hradě**. To byl normální jev, statky a hospodaření na statcích a vesnicích tvořilo ekonomickou základnu fungování klášterů. Klášter byl zrušen josefínskými reformami v r. 1782. „Zestátněný“ a vzápětí „zprivatizovaný“ majetek pak putoval z ruky do ruky, jak to po všech násilných majetkových převratech bývá. Dlouhodobě stabilním majitelem byl až rod **Dlouhoveských z Langendorfu**, který majetek (tedy Kamýk i Statenice) koupil v r. 1842.

Oba tito majitelé se zásadním způsobem zapsali do stavební podoby dvora: za doby kláštera dvůr vznikl, jak uvidíme, v r. 1750, a Dlouhovesští zde hospodařili více jak půlstoletí. Jejich stavební aktivitu si probereme u jednotlivých objektů.

Přesné určení letopočtu vzniku budov by pomohla datace kácení konstrukčního dřeva (dendrochronologie). Vzorky z jednotlivých objektů sice byly odebrány, ale úsporný rozpočet obce nepřeje nyní možnosti tyto vzorky nechat exaktně datovat.

Správcovská budova dvora

Za špejcharem se tyčila jediná patrová stavba – správcovská budova. Tak jak byla dosud dochována, měla přibližně čtvercový půdorys a mladšími úpravami zjednodušenou fasádu. Její dějiny byly však složitější. Nejprve to byla dlouhá barokní přízemní budova stájí a správcovského bytu či ratejny ve východním čele. Ta byla klíčovou součástí barokního dvora v polovině 18. století. Obytné místnosti ve východním čele měly štukovou výzdobu na klenbách.

Východní polovina budovy byla kolem poloviny 19. století nastavěna o patro, zatímco západní část zůstala přízemní a stála ještě v 50. letech 20. století. Po odbourání z ní zůstaly zarostlé zbytky, které nyní rakouský investor zatím zapomněl pobořit.

Krov nad patrovou částí byl tzv. Rámkový konstrukce, což byl na svou dobu velmi moderní, „patentem“ chráněný krov, oblíbený právě od 30. do 50. let 19. století.

Vrchnostenský dvůr čp.18 na výřezu z katastrální mapy Kamýka z r. 1840





Kdy byla tedy budova postavena? Přízemní barokní stáje stavěl klášter benediktinek od sv. Jiří, nástavba patra byla již jednou z prvních aktivit pánů Dlouhoveských, kteří zde, jak již víme, hospodařili od roku 1842.

Stáje, známé z poslední doby jako bowling

Až do 2. poloviny 19. století zde stála budova, z níž známe jen velikost podle katastrální mapy (tzv. Indikační skici) z r. 1840. Nejspíše šlo o další stáje. Někdy v 80. letech 19. století byla nahrazena ve své době velmi kvalitní budovou stájí. Je jak vystřižená z katalogu tehdejších moderních zemědělských budov. Odvážných velkých kleneb si mohli všimnout návštěvníci bowlingu. Nad stájem se rozkládalo rozsáhlé podkroví, určené

Celkový pohled na stáje (2) cca z 80. let 19. stol. (bowling)

jako seník, zásobované dvojicí vikýřů s podávacími dveřmi. Zvenčí byla budova okrášlena novogotickými detaily, především římsou a tvarováním oken. Přesah krokví měl zdobné vyřezávání.

Krov byl zase o generaci mladší než na správcovské budově. Precizní konstrukce tzv. ležaté stolice dobově velmi dobře zapadá. Tradiční provedení používá ještě minimum železa. Spoje jsou precizně provedeny tesařsky, s použitím dubových hmoždinek a kolíků.

Přístavek východním směrem byl mladší, uvnitř něj bylo možné pozorovat kompletní východní fasádu stájí-bowlingu.



*Učebnicově vzorový krov,
pocházející z opravy
stodoly (3) po požáru*

Stodola (starší obyvatelé znají pod pojmem sušička)

Na pohled nejzanedbanější stavbou byla stodola, uzavírající areál na východě. Pod ošuntělostí zdání klame, stavební stav byl velmi dobrý. Stodola se třemi průjezdy (mlaty) a mezilehlými skladovými plochami (pernami) byla samozřejmě součástí velkostatku z poloviny 18. století a velikost musela být úměrná výměře obhospodařovaných polí. Bylo na pohled zjevné, že dolní část zdiva je starší – ještě barokní včetně zbytků říms. Horní zdivo bylo zjevně novější. Nebylo však zřejmé proč. Při boření se ukázalo, že kamenné zdivo spodní části prošlo prudkým požárem.

Po požáru bylo zdivo nadezděno z cihel, vyklenuty nové oblouky vrat a vztyčen nový krov. Podoba krovu jednoznačně

datuje opravu po požáru na samý konec 19. nebo na počátek 20. století. Krov odvážného rozponu (s nímž si demoliční firma nejprve příliš nevěděla rady) byl učebnicovým příkladem složitého vaznicového krovu, používaného od konce 19. století. Details byly zpracovány velmi precizně. Protože krov byl již moderního typu, používaly se již hojněji i prvky železné.

Do stodoly byla ve 2. polovině 20. století vestavěna technologie na dosoušení zrní, proto onen novodobý název sušička.

Sýpka – špejchar

Budova sýpky, tedy špejchar, zůstala stát jediná. Protože nebyla dlouhodobě nijak adaptována, uchovala si dodnes barokní ráz v podobě kvalitní pozdně barokní architektury. Není divu, klášter od sv. Jiří

na Pražském hradě neměl nouzi o kontakty na kvalitní stavitele.

Dřevěné konstrukce byly nedávno datovány – **letopočet kácení dřeva je rok 1750**, tedy přesně doba vlastnictví klášterem.

Jediný detail se více změnil až nedávno: hlavní portál s dochovanými původními dřevěnými dveřmi vede zezadu, logicky z prostoru dvora. Dveře z ulice jsou výsledkem přestavby na restauraci.

Celý areál byl totiž za ohradní zdí, podél ulice, od špejcharu až ke stodole. Zeď byla zbořena za éry JZD. Jediný zbytek této zdi stojí ještě jako zadní zeď přízemí domu čp. 292, přestavěného vedle špejcharu z novodobé hasičské zbrojnice.

Od baroka nezměněná podoba špejcharu vedla také k zápisu mezi nemovité kulturní památky, zatímco ostatní budovy měly své kvality skryty či pozměněny mnoha úpravami. Zapsány jako památka spolu se špejcharem nebyly a zboření většiny budov dvora tedy nic nestálo v cestě.

Z čeho byl dvůr postaven? Malá sonda do vrchnostenské ekonomiky a dějin krajiny

Tato otázka je v místních souvislostech v každém případě zajímavá. Platí pravidlo co nejkratší dopravy a pokud možno majetkově vlastních zdrojů.

Barokní dvůr byl postaven převážně z kamene-buližníku, který se těžil z Karmýcké skály. Opuštěný lom po dostavbě dvora pak přenechali bezzemkům, kteří si na něm postavili své domky. Jsou to domky na konci dnešní Kladenské čp. 9, 10 a 11. Letopočet kácení dřeva, a tak doba výstavby domků čp. 10 a 11., je na rok totožný se špejcharem. (Velký lom dále za rohem, kde je sběrna, je mladší. Až z 20. století.)

Pojivem zdiva je tmavý jíl – takže všechny barokní budovy byly stavěny takto, stodola i přízemí stájí a správcovské budovy. Kromě buližníku se používala v menší míře i opuka a cihly – na klenby, ale i tvarové cihly na římsy.

Precizní zednická práce nových stájí (2), pohled od rybníka



Pískovec na ostění dveří Špejcharu a jeho oken je specialita, kterou bylo nutno dovézt z větší vzdálenosti. Odkud, nyní nevíme – pravděpodobně směrem od Kamenných Žehrovic, kde je relativně blízky, známý a kvalitní lom na pískovec od 14. století počínaje.

Za Dlouhoveských se staví nejprve patro správcovské budovy. Staví se z opuky, která zcela místní není – nejbližší zdroj „na vlastním“ je u Lichocevsí a Statenic, statenický zámek je opukový, opukové lomy jsou zmiňovány písemně i v r. 1842. Kromě opuky se staví z cihel, opět klenby a také z tvarovek římsy. Pojívem je již kvalitní vápenná malta z kopaného písku. Kopaný písek je zde příznačný – je zde poblíž. Vltavský říční by bylo třeba vozit do kopce, to je neekonomické.

Pro nové stáje – bowling z 80. až 90. let 19. století platí totéž. Převážně opuka na zdívo a cihly na klenby. V příměsí byl i bulizník a cihly odlišného formátu. Patrně šlo o druhotně použitý materiál z předešlé budovy. Nic se nevyhodilo (nebo nerozemlelo jako nyní), co šlo adekvátně použít. Je také třeba množství tvarovaných cihel na ostění novogotických okem. Římsové desky byly tvarovány z rozměrných opukových ploten. Pískovec je opět jen „lahůdka“ na ostění dveří – přece pouze lahůdky má smysl přivážet z větší vzdálenosti.

Oprava stodoly a její nadezdění je z cihel, ještě ručně dělaných. Najdete v nich otisky prstů, včetně dětských. Cihlen bylo v okolí všude mnoho, je zde kvalitní jíl. Odkud byly konkrétně ale nyní nevíme.

Dřevo na krovy a stropy je také příznačné

místní – pro starší dobu jsou to borovice, které jsou jako stavební dříví v dolním Povltaví a v Polabí běžné. Opracování je ručním tesáním na hranolové trámy. Výjimečně jsou některé prvky řezány.

Je ale příznačné, že na konci 19. století byla krajina již dosti odlesněna. Na krov stodoly po požáru, někdy kolem roku 1900, už dost borovic v okolí nebylo – bylo třeba dovézt smrkové řezivo. Skutečně již řezivo, hraněné strojním řezáním na katru. Odkud smrky pocházejí, je těžké odhadnout. Snad stejně jako všechno pražské dřevo – ze Šumavy. Obchod s rozměrným stavebním dřívím byl vázán především na vltavskou voroplavbu.

Dvůr jako přirozené centrum obce – podívejte se na web!

Podívali jste se důkladněji na ilustrační foto na titulní straně internetových stránek obce? Je tam letecký pohled na Kamýk, na dvůr uprostřed snímku. Není to náhoda. Podvědomě to i v těsně nedávné době byl právě dvůr, který byl přes svůj zanedbaný stav vnímán jako pamětihodnost, jako nevyřčené centrum, které má viset jako charakteristický záběr.

Je normální, že jak náves, tak vrchnostenský dvůr v každé vsi, kde byl, byl přirozeným centrem správy a většiny dění. Tedy pokud ve vsi nebyl i zámek, ale u něj byl dvůr vždy. Zámek tu nemáme, zanedbaným, ale stále vnímaným centrem s velkým potenciálem byl tedy dvůr. Byl.

Pro nedostatek místa ve Zpravodaji naleznete zbytek fotografií na facebookových stránkách Přílepského zpravodaje.

Michael Rykl, Foto autor

Návštěva

Ivo Šmoldase, Jana Herčíka a Allana Mikuška



Sál kina ve Velkých Přílepech se pomalu plní, na obrazovce se ještě spěšně odvíjí nabídka nejbližších kulturních událostí i filmů, které se budou v kině dávat v příštích týdnech a měsících, a pár minut po sedmé hodině večerní pomalu potemní většina sálu. Paní starostka všechny přivítá, protože i když už se v médiích opět straší s omezeními a zákazy, sál byl až na pár míst zcela plný. Bylo to vlastně štěstí. Jen o fous unikl pořad Povídaní nejenom o zvířatech ve středu 9. září povinnosti nosit v uzavřených prostorách roušky. A tak se celý sál mohl nerušeně bavit.

Přiznám se, že i když jsem v naší obci navštívil mnoho akcí, besed a pořadů,

O zábavu nebyla nouze. Ivo Šmolda s Janem Herčíkem

večer s Ivo Šmoldasem (spisovatelem, publicistou, scénáristou a hlavně humoristou) a Janem Herčíkem (veterinářem a starostou Horoměřic) patřil bezesporu k těm nejlepším – alespoň v posledních letech. Sál v kině se doslova otřásal smíchem, a to skoro nad každou větou. Ivo Šmolda totiž otevřel večer vyprávěním o svých zkušenostech s koronavirem, které přesně odpovídalo duchu jeho humoru. Bylo úžasné sledovat reakce diváků, kteří občas nemohli mezi salvami smíchu popadnout

dech. Sláva, že ještě máme smysl pro humor a že i z takovéto situace dokážeme vykresat zábavu.

Celý večer se však ani zdaleka netočil jen kolem nevídané letošní společnosti zmíněné nemoci, ale byl samozřejmě i o našich domácích mazlíčcích. Pan Šmoldas i pan Herčík protkávali jednotlivá témata mezi sebou a příspěvky obou

byly nanejvýš vtipné a vyložené ze života. Atmosféru doplnil slovenský country zpěvák Allan Mikušek, který mezi jednotlivými vstupy hrál svižné country písně. I pan Šmoldas, a jistě řada diváků, si při nich podupával do rytmu.

Večer s Ivo Šmoldasem a Janem Herčíkem se opravdu vydařil a všichni aktéři nezůstali divákům opravdu nic dlužni. Ba co víc, všichni odjížděli s příslibem, že se podobného pořadu jistě dočkáme velice brzy.

Redakce

*Hudební doprovod Allana Mikuška
a Henricha Nováka*



Setkání se čtyřnohými spoluobčany

Sobota 12. 9. patřila nejen dvounohým obyvatelům Velkých Přílep, ale i těm čtyřnohým. A nemluvíme zde jen psech a kočkách, ale i o potkanech, morčatech, králících a dokonce i želvách. Ti všichni se objevili na soutěžním prostoru v blízkosti

autobusové točky. Zde čekaly na naše mazlíčky četné „náročné“ úkoly, jako třeba slalom, chůze po kladině, lezení rourou, skok na špek nebo záchrana tonoucího z vodní nádrže (bazénku). Každý mazlíček, respektive jeho pán, dostal při zápisu



svoji vlastní kartu, do které se mu zaznamenávaly jeho sportovní výsledky. Jistě nemusíme říkat, že třeba v disciplíně „gaučový povaleč“ bezpečně nejlépe uspěly již zmíněné želvičky.

Kdo přišel, mohl se seznámit s kralupským útulkem Lesan. Jeden z jeho chovanců byl rovněž přítomen a svojí vitalitou dokázal, že je v útulku o něj i ostatní skutečně velmi dobře postaráno. Svědčila o tom ostatně i řada fotografií, které zde byly vystaveny. A kdo by se snad chtěl přesvědčit sám, či ještě lépe, kdo by si chtěl pořídit nějakého toho miláčka domů, může si do Kralup sám zajet. Na místě se také daly pořídit všemožné zvířecí pamlsky.

Aby však někdo neměl dojem, že byl tento den věnován vyloženě jenom našim čtyřnohým spoluobyvatelům, sluší se vzpomenout i na sportovní úspěchy zde přítomných dětí. Kdo neměl domácího

Psí záchranáři před akcí

mazlíčka, dostal do ruky alespoň plyšáka a sám si mohl zasoutěžit. A nesmíme zapomenout ani na dospělé účastníky, kteří se mohli ve skutečně krásném slunečném dni občerstvit a posadit při poslechu naší přílepkové kapely LiveMotive. Vrcholem se však stala pravá nefalšovaná psí svatba.

Pan místostarosta v úředním oděvu se ujal sezdání dvou přílepkových obyvatel, slečny Tequily von Libschitz an der Moldau a pana Mathiase von Kontainer. Ženich se slavnostním červeným motýlkem zaujal své postavení po boku nevěsty, kterou zdobil krásný závoj. Oba prošli špalírem dvounohých i čtyřnohých svatebních hostů, kteří přišli novomanželům poblahopřát k jejich rozhodnutí vstoupit do stavu manželského. Ještě nesezdaní novomanželé se usadili pod slavobránu,

vyslechli si své povinnosti do budoucího společného života a zaštěkali své: „Ano.“ Vše stvrdili vzájemným olíznutím. Jejich dvounozí páníčci už za ně vyřídili jen nezbytné písemnosti, ale to už se manželé věnovali svatebnímu dortu. Po této hostině následovala další série písní Live-Motivu a pohodové dopoledne končilo až

úderem dvanácté hodiny. Sluší se na závěr připomenout, že to byla teprve druhá psí svatba v naší obci a že novomanželům přejeme jenom to nejlepší. A pokud jste svatbu z různých důvodů zmeškali, přijďte se podívat na tu další příští rok.

Tomáš Hejna, Foto autor



Závody si užily i děti



Nevěsta a ženich na cestě k oltáři

Ani v okolí život neustrnul

V uplynulých týdnech nás všichni dopředu strašili nejrůznějšími zákazy a příkazy, rouškami a rozestupy a spousta lidí se začala bát, jestli se ještě dočkáme nějakých společných akcí. O těch našich, ve Velkých Přílepech, jste se již měli možnost dočíst. Jsem však rád, že ani okolní obce nezůstaly pozadu. Důkazem

byla sobota 12. září, kdy se u nás konal den ve společnosti domácích mazlíčků.

Vstával jsem kvůli tomu už v pět hodin, abych se stihl trochu probrat a připravit na cestu. S úderem sedmé jsme už s kolegy vystupovali z auta v sousedním Tursku u rybníka, kde se konaly rybářské závody. Přes čtyřicet účastníků-rybářů zde



V Tursku se chytalo ve velkém

měřilo své síly, nahazovalo pruty do vody a čekalo na bohaté úlovky. Rozestavení po hrázi rybníka spolu u toho vesele konverzovali, vyměňovali si vtipy i historky a byli zcela bezstarostní. Odhodlání jim dodávalo také bohaté občerstvení. Turští spojili závody s vepřovými hody, na které dali zabít víc než tři sta kilového čuníka. Guláš byl pryč ihned, jitrnice před osmou hodinou a na obří řízky se stály fronty. Vše samozřejmě doplňovalo točené pivo.

Cestou zpět jsme ještě zabloudili do sousední Svrkyně, kde se právě odehrávala myslivecká soutěž ve střelbách na cíl, takzvaný Memoriál Standy Buřiče. Ani zde člověk nevnímal jakákoliv omezení. Střelci stejně stojí v rozestupech a lidé se na volném prostranství za hezkého počasí nijak nemuseli omezovat.

A aby toho nebylo na jeden den málo,



Memorial Standy Buřiče

poslední akce v okolí se konala ten den v Roztokách na Tyršově náměstí. Šlo o v pořadí již 28. bleší trhy. Prodejci si jednoduše rozestavěli své stánky v prostoru parku a lidé chodili mezi nimi, vybírali si, co je zajímavé, a užívali si den. Máte pravdu. Na jeden den to bylo akcí víc než hodně. Ale na druhou stranu není krásné, že svět kolem nás neustrnul?

Tomáš Hejna

CVA

- 1. října 19:30** Lukáš Pavlásek
– Planeta slepic
- 9. října 19:30** Přílepské ladění
– Večer šansonů
- 11. října 16:00** Pohádka pro děti
– Venasis
- 8. listopadu 16:00** Pohádka pro děti
Divadlo Na Větví
– Knihomoli
- 28. listopadu 19:30** Vánoční jazzový
koncert legendy
– Laco Deczi
a Celula New York
- 13. prosince** Vánoční pohádka Divadla
Před branou „O Jírovi“

Kino

- 16. října 15:00, 17:00**
Asterix a tajemství
kouzelného lektvaru, **19:00** Havel
- 30. října 19:00** Vzpomínky na Itálii
- 13. listopadu 15:00, 17:00** Sněžný kluk, **19:00** Mastičkář
- 11. prosince 15:00, 17:00** Sněžný kluk, **19:00** Judy

Galerie U Korychů

- 18. října** Vítání občánků (včetně narozených v 1.polovině roku 2020, rodiče se musí k vítání přihlásit na matrice OÚ)
- 22. října 18:00** Cesta do Gulagu – přednáška
- 12. listopadu 18:00** Vernisáž výstavy obrazů Miloše Švarce

U nás na Statku

- 28. listopadu** Vánoční trhy od 10:00 do 15:00 hodin

a dále...

- 3. října 7:00** Rybářské závody pro rybáře s bohatým občerstvením pro
až **12:00** veřejnost
- 28. listopadu 17:00** Rozsvícení vánočního stromu u II. stupně ZŠ Velké Přílepy
- 23. prosince 17:00** Zpívání Ježíškovi u kaple sv. Gottharda v Kamýku

Na Statku v Úholičkách

- 10. října 14:00** Setkání seniorů

12. ROČNÍK
SBOROVÝ FESTIVAL 10.10. 2020

**OTEVŘENÁ
ZAHRA
ADA**

Evangelický kostel
a farní zahrada Libčice nad Vltavou,
ul. 5. května 66

FOLKLOR EVROPSKÝCH ZEMÍ
podrobný program na:
WWW.SCANDULA.CZ



Festival pořádá Scandula, z.s. ve spolupráci s farním sborem ČCE v Libčicích a LOS.
Festival se koná za finančního příspěvku Státního fondu kultury,
Fondu hejtmana Středočeského kraje, města Libčice nad Vltavou,
Nadačního fondu Věra Třebické-Rivnáčové, ÚJV Řež, a.s.
a výzkumného ústavu včelařského na Dole.



Igor Šebo



Adéla Haviarová



Petra Hapková

9. října

od 19:30

Večer šansonů

Hudební festival Přílepské ladění 2020
CVA

Pražská 129, Velké Přílepy

vstupné 150 Kč

Sdružení PRO Přílepy Vás zve na akci

HOBBY VÝSTAVA

aneb „Jaké máme koníčky?“

sobota 10. října 2020
od 10 do 15 hodin

sál „U Korychů“ Velké Přílepy
vstup zdarma



8. ročník:

Vystavovatelé budou prezentovat své rozmanité aktivity, především výtvarné, modelářské a sběratelské. Akce slouží k propagaci a rozvoji zájmových činností u dětí a mládeže, ale doufáme, že ani dospělí se tu nebudou nudit, a to i díky více jak deseti tvořivým a interaktivním dílnám. Výrobky je možno si odnést.

Z již přihlášených vystavovatelů a dílniček vybíráme:

- ➔ **Velká sbírka historických kočárků, Patchwork, sbírka Barbie panenek, modely letadel, lodí, bojové techniky, LEGO Pohádková krajina, práce členů Modelářsko výtvarného kroužku. Výtvarné a modelářské dílničky:** sestavování plovoucích lodí, scrapbooking, výroba házel, tkalcovský stav, drátování, zdobení perníků.
- Interaktivní dílničky:** RC modely, tankové bojiště, dobývání hradu, lodě s magnety a bazén pro pouštění plovoucích lodí ...
- ➔ **Veterány (včetně vojenských vozidel) na venkovní ploše jako obvykle nejen ke koukání ...**

MHD spojení pomocí linky 316 a 350 do zastávky Velké Přílepy. Areál je v centru vedle točky autobusů. Občerstvit jídlem a pitím se můžete přímo v restauraci „U Korychů“ ležící v areálu.

Přijďte se podívat a zkusit si i něco vytvořit.

Za podpory:



V případě dotazu, či při zájmu o účast, pište na email: petr.morysek@seznam.cz

POZVÁNKA

na slavnostní setkání seniorů s představiteli obcí

v sobotu 10.10.2020 v 14:00 hodin v sále restaurace „Na Statku“ v Úholičkách.

Připraven je kulturní program a občerstvení.

Na hezké odpoledne Vás srdečně zve Obecní úřad Úholičky

V případě zájmu předem pište na kultura@velke-prilepy.cz nebo na linhartova@velke-prilepy.cz, případně volejte na číslo 220 930 854

Odjezdy autobusů:

Svrkyně 13:25, Noutonice 13:30, Lichoceves 13:35, Velké Přílepy 13:40

A je tu zase podzim...

a ten se zeptá, co jsme dělali v létě (kromě dezinfikování prostor knihovny a držení knih v karanténě). Měli jsme otevřeno jen ve středu, ale s prodlouženou pracovní dobou. Zbýlý čas jsme využili na zařazování knižních darů – podívejte se na fotografie, jaké krásné knihy nám čtenáři nosí, také se mi podařilo telefonicky se spojit s 32 „hříšníky“, kteří mají doma knihy půl roku a déle. Bohužel jen dva dle svého slibu knihy vrátili. Mrzí mne, že proto musím některé tituly kupovat znova.

Hodně radosti nám přinesl úspěch v získání grantu z Malého přemyslovského měšce. Chceme z něj nejenom odměnit těch několik letošních soutěžících v literární soutěži Talent, ale také zasadit „strom čtenářů“ a zakoupit lavičku s knihovničkou. Obec žádá o dotaci na informační sloup, který by stál v parku u světelného přechodu. Právě tam vznikne zákoutí, kde bychom vysadili náš strom. Jaký bude?

Necháme si poradit odborníkem, který posoudí půdu, prostředí a okolí. Tím se uzavře téma **Žijeme se stromy**, které nás letos provázelo. Ale doufám, že náš strom nám bude stále připomínat, jak jsou





stromy pro nás důležité. Přijďte nás pozvat při jeho sázení pravděpodobně 20. října odpoledne. Termín ještě upřesníme. Lavičku pak plánujeme umístit na jaře.

Pěkným zážitkem v knihovně byla jistě také prázdninová výstava enviromentálních prací žáků místní základní školy **Nová školní zahrada**. Děti nejenom kreslily, ale vyrobily také různé předměty, které ukazují, jak to bude na nové zahradě vypadat. Výstavu instalovala paní učitelka Pavla Řičařová, které za to moc děkuji. Pokud jste neměli možnost navštívit knihovnu o prázdninách, pár obrázků vám výstavu přiblíží.

Teď v září se zase vše v knihovně vrátilo do starého režimu. Jen hygienické požadavky musíme stále dodržovat a určitě je dobré se dostatečně chránit. Kni-

hy stále dáváme do karantény a půjčujeme je až po 3 dnech, kdy ležely v krabici. To by mělo být dostatečně dlouho, ale pokud je přinesete domů a necháte je „uležet“ ještě pár dní, nemůžete nic zkazit. Výpůjční dobu vám bez problému prodloužíme. Čtenáři po vstupu do knihovny mají povinnost dezinfikovat si ruce, doporučujeme i roušku a dvoumetrový odstup.

Poslední den v září nás doufám opět podpoříte při prodeji kytiček při sbírce Ligy proti rakovině. Již devět let je prodáváme, ráda bych i letos vybrala co nejvíce peněz pro nemocné. Už od rána vám budou kytičky nabízet dobrovolníci, zbytek bude možno koupit odpoledne a večer v knihovně. Nezapomeňte si tedy připravit peníze, než půjdete ven, kytička by měla jako obvykle stát 20,- Kč.

Jana Kouřimská, Foto archiv redakce



Sport nás baví



**Výtvarné práce do soutěže odevzdejte
v Knihovně Velké Přílepy
do 16. listopadu 2020**

Plánované akce knihovny od září 2020 do konce roku



Soutěže:

Výtvarná soutěž pro děti na téma **Sport nás baví**.

Termín odevzdání prací je 20. listopadu, vyhlášení vítězů v prosinci

Výstavy:

Září – výstava obrazů Můj barevný svět paní Evy Hubálkové

Říjen a listopad – výstava sakrálních fotografií

Listopad a prosinec – výstava dětských prací z výtvarné soutěže

Leden – předání cen vítězům dětské výtvarné soutěže

Autorská čtení a přednášky:

30. 9. v 18 hodin – Tomáš Hejna, Královská cesta podruhé

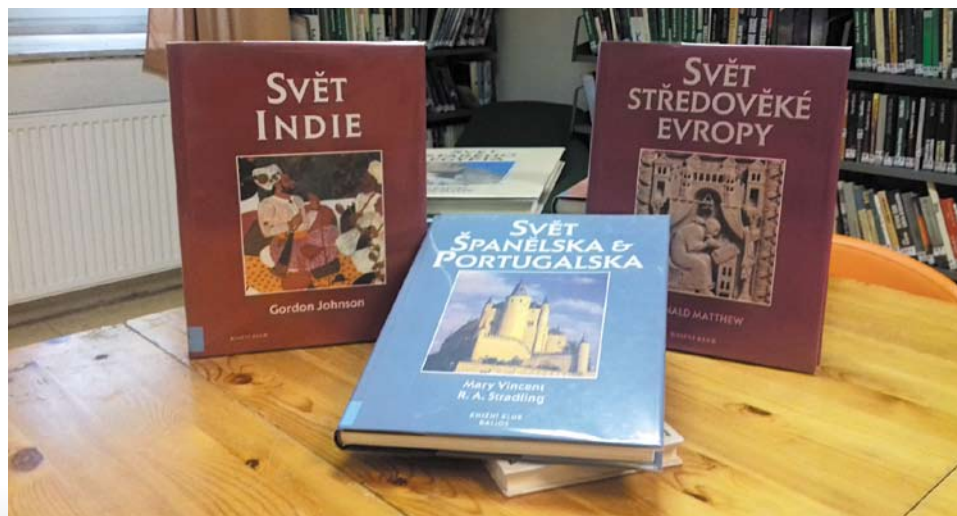
7. 10. v 18 hodin – Karel Dudek, Voynichův rukopis

16. 11. v 19 hodin – Petr Nazarov, cestopisná přednáška o Indii

Humanitární akce

30. 9. – Český den proti rakovině, prodej kytiček

Předvánoční společné posezení naplánujeme podle epidemiologické situace.



Co nového v Klubu seniorů

Léto je pryč a my opět začínáme cvičit a malovat. Cvičení s Petrem Němcem v Sancai centru a malování s Eliškou Hesslerovou – to jsou oblíbené stálíce přílepkých seniorů.

Kromě toho chodíme na výlety. Ze všech stran nám osvěta říká, že v pokročilejším věku bychom měli urazit denně nejméně pět tisíc kroků denně. To hravě zvládáme, o čemž svědčí naše pěší výlety po okolí, jejichž trasu bravurně určují manželé Pokrupovi.

Nezapomínáme na sebezvedělávání, v němž se nám však pokouší zabránit covid. Osud počítačového kurzu proto zůstává otevřen, záleží na tom, jak bude s virem bojovat naše základní škola, jejíž počítačovou učebnu bychom chtěli



Z výletu našich seniorů do Babiččina údolí...

využít. Doufejme, že se uskuteční alespoň plánovaná beseda o zkoumání sovětských gulagů a následná přednáška právničky o sousedských vztazích.

... do Zákolan...



Plánujeme adventní výlet do některého z menších českých měst (minulý rok se nám pěkně povedl Jindřichův Hradec). Pokud to nevyjde, nevádí. Jsme rozhodnutí sejít se v předvánočním čase v lese, nazdobit si opuštěný smrček, přinést cukroví, zazpívat koledy a opéct špekáčky. Na nás covid nevyzraje!

S radostí uvítáme každého, kdo se chce do aktivit Klubu seniorů zapojit.

Eva Martínková
koordinátorka (723147817)



... a do Číčovic

Hukvaldská pekárna®
s.r.o.

Hukvaldská pekárna v Karlštejně
přijímá objednávky na
máslové vánoční cukroví
Cena: 1 kg - 560 Kč

Kontakt pro závazné objednávky:
karlstajn@hukvaldskapekarna.cz,
mobil: + 420 605 758 009

Možnost vyzvednutí ve Velkých Přílepech



Ministerstvo práce a sociálních věcí ve snaze zefektivnit zásah všech integrovaných složek záchranného systému připravilo formulář s názvem Karta I.C.E. Tiskopis je určen především seniorům nebo osobám se zdravotními komplikacemi. Vyplněný formulář s nezbytnými údaji pro lékaře (užívané léky, alergie, kontakt na blízké osoby apod.) by měl být umístěn na viditelném místě v bytě. Informace v kartě velmi usnadní a zrychlí zásah první pomoci. Zájemci si mohou kartu vyzvednout na podatelně obecního úřadu nebo stáhnout z webových stránek obce v sekci Formuláře.

Když ryby vyhrávají

Jako v minulých letech, tak i letos vyrázila naše rybářská skupina v počtu dvaceti osob na soustředění v chytání ryb na Milevsko. I když se mělo jednat o prodloužený víkend od pátku do neděle, někteří nadšenci přijeli už v neděli. Počasí nám nepřálo, protože v předchozích dnech se ochladilo a teplota ráno byla jen kolem

pěti stupňů. To se samozřejmě odrazilo i na našich úlovcích, kdy ryby vůbec nebraly. A to naši rybáři měli návnady „jak od pana Wágnera“.

Že to nebralo, dokumentovaly prázdné

Alespoň nahodit



pruty u vody – na druhou stranu o to víc lidí posedávalo u chatiček, kde se podávalo občerstvení ve smyslu: „*Kdo si co vezme, to je jeho.*“ Ryby sice moc nebraly, ale zážitků máme i tak víc než dost. Jako každý rok se náš termín křížil s místní akcí Pohádkový les, pořádanou Milevskem.

Naše rybáře ale neúspěchy neodradily a kdo měl pruty, snažil se něco ulovit. Nemůžeme tvrdit, že se vůbec nic nechytilo. Na počet skoro čtyřicet prutů bylo alespoň pár úlovků v rozmezí od čtyřiceti do devadesáti centimetrů. Bohužel se tyto nejlepší kusy chytily až v nočních hodinách, zatímco náš fotograf odpočíval v peřinách.

Zmínit se musíme také o naší mobilní kuchyni. Kuchař s pomocníkem Láďou se snažili našim rybářům vynahradit nedostatek trofejí, a to bramboráky, gulášem, smaženými vajíčky a jinými pokrmy. Největší část zásob ale jako vždy tvořilo především pivo a jiné alkoholické nápoje. Pitný režim se má přeci dodržovat!

Spolu s námi byl u rybníka v Milevsku přítomen i nejmladší „snad rybář“ z rodiny Sorků David. Tento drobný človíček se choval jako skutečný táborník. Oproti jiným rybářům o něm nebylo vůbec slyšet, a zatímco rybáře budili nejspíš skřítki ze spaní a moc se nevyspali, zvládal to tento mladý houževnatý chlapík skvěle. Vyvrcholením našeho soustředění byl nakonec příjezd jednoho z našich členů, Pavla s přítelkyní, a jejich odchod s košíkem do blízkého lesa. Poté, co se vrátili s plným košem hřibů, usoudil náš předseda Jirka Říha s ženou Marcelkou, že nažhaví obuv a vyrazí do lesa. Úlovek byl opět bohatý – sice nešlo o ryby, ale to nevadilo.



Vaříš, vařím, vaříme



Nejmladší účastník, snad rybář

Na závěr si zaslouží pochvalu a poděkování Láďa Kubiš za výpomoc v kuchyni a také všichni účastníci, kteří pomohli dovést naše soustředění ke zdárnému konci, i když se jednalo o vítězství ryb nad rybáři.

Klub rybářů Velké Přílepy

Můj den s asistentkami/pečovatelkami

Ritou a Zuzanou

Není nad to, si vše vyzkoušet v praxi, a tak jsem poprosila naši paní ředitelku Lenku Klestilovou a naše již zmiňované kolegyně, které mají na starosti obce Statenice, Velké Přílepy, Tursko a Holubice, zda by mě do péče o naše seniory zasvětily.

Ve Statenicích jsem zaujala místo pod parádním ořechem, dostala kávu a další dobrůtky, které naše dámy upekly a probralo se vše, co bylo na tento den naplánované. Již tady jsem pochopila, jak jsou Rita se Zuzkou sehrané.

Do terénu jsem vyrazila s Ritou. Nejdříve do potravin k Sadilům, kde již Zuzana připravila obědy na rozvoz našim klientům. Je velmi milé, jak si všichni u Sadilů vycházejí vstříc.

Bylo úžasné pozorovat, jak naši Ritu všude znají a s úsměvem a dobrým slovem od Rity přebírají objednaná jídla. Nyní byla v plánu péče u paní Dany. Paní Dana má problém s pamětí, ale Rita vše s úsměvem opakovala, ohřála jídlo, dohlédla, aby se naše klientka v pořádku naobědvala, umyla nádobí a spaní udělala základní hygienu. To vše stále v klidu a s Ritiným pověstným úsměvem a dobrým slovem. No a po obědě jsme paní Daně rozestlaly, uložily ji k polednímu spánku a obě ji pohladily. Na ty vděčné oči nikdy nezapomenu. Mezi naší péčí Zuzka rozvezla obědy zase svým klientům a vyvedla si pana Josefa. V plánu byla návštěva

u lékaře a dále nákupy pro své dědečky a babičky.

A my jsme již pokračovaly do další obce za další klientkou, paní Alenkou – která je nechodící. A Rita opět s úsměvem přihřála oběd, po obědě bylo nutno provést celkovou hygienu, která je u ležící klientky velmi náročná, a to hlavně po fyzické stránce. Ale ty dvě si pořád povídaly, smály se a bylo moc fajn se zapojit do

hovoru. Ještě poklidit kuchyň, rozloučit se s tím, že se dámy na druhý den uvidí a budou se na sebe těšit.

A už si mě přebírá Zuzana, která si zjistila své klienty a jedeme do další obce k paní Jarce, která je jen částečně chodící. Tak jsem Vám lidi měla pocit, že se s paní Jarkou zná odjakživa. Hned si začaly ty dvě povídat a vzhledem k tomu, že má paní Jarka textilní průmyslovku, Zuzana ráda šije a já jsem ze stejného oboru, co víc napsat – super babinec. Mezi tím Zuzana připravila svačinu, poklidila a byly s paní Jaruškou domluveny na hygieně, kdy už se chystaly do koupelny. A já jsem se s pokorou rozloučila a tím končil můj den s pečovatelkami.

Mohu jen napsat, že mé zážitky, klientky, naprostá profesionalita děvčat, ale také lidský přístup a naprostá empatie Rity a Zuzany zůstanou v mé mysli ještě hodně dlouho.

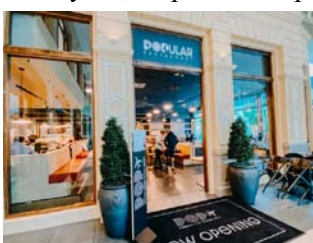


Kam v okolí na skvělý oběd nebo víkendový brunch? Zastavte se v Premium Outlet Prague Airport a využijte speciální sousedskou slevu

Milí sousedé z Velkých Přílep a okolí,



outletové centrum Premium Outlet Prague Airport (POP Airport) se pomalu ale jistě stává místním starousedlíkem, a proto také myslí na blaho svých sousedů. Nově jsme otevřeli tři restaurace a protože chceme, abyste poznali své nové sousedy a užili si návštěvu naplno, připravili jsme speciální sousedskou slevu. Každá z těchto restaurací nabízí jedno jídlo za pouhých 50 Kč, které uplatníte společně s voucherem, který jste dostali do svých schránek. Nabídku můžete využít kdykoliv během týdne, od pondělí do pátku, a vybírat můžete ze tří různých kuchyní.



Pokud máte rádi italskou kuchyni, která se řadí mezi nejlepší na světě a jejím základem jsou zdravé a chutné suroviny jako olivový olej, voňavé bylinky, mořské plody, domácí těstoviny, rajčata nebo bazalka a oregano, naváhejte a navštivte italskou restauraci Nel Forno, která připravuje čerstvé těstoviny, křupavou pizzu, zeleninové polévky, fantastické dezerty. Na všem si pochutnáte se skleničkou dobrého vína ze sluncem zalitého Apeninského poloostrova. Restaurace je připravena i na nejmenší

zákazníky, a proto připravuje i speciální dětská menu.

Chcete se cítit jako na dovolené i po zbytek roku? Takový luxus si můžete dopřát v bistro Dai Marinai, které rovněž otevřelo svou pobočku v POP Airport. Ideální místo pro milovníky klasického čevabčiči a plejskavice, jež jsou zde připravovány z autentických surovin podle originálních receptů. Kouzlo středomořské kuchyně podohalíte, když otevřete rozmanité menu a vyzkoušíte další pochoutky, především ty připravované na grilu, kterými je tato část Evropy proslulá. Ochutnat můžete grilované chobotnice a kalamáry, výtečné maso nebo čerstvé saláty. Bistro pořádá i pravidelné víkendové brunche, proto není nic lepšího než se sejit se svým oblíbeným sousedem nebo s rodinou a užít si zde skvělé víkendové dopoledne.



Restaurace v POP Airport můžete navštěvovat i během týdne. Pro ty z vás, kteří nemáte čas na vlastní vaření, je nově otevřena česká restaurace Popular. Ta připravuje každý den denní menu, ve kterém najdete čerstvě navařenou domácí klasiku v podobě poctivých polévek a českých hotovek, ovšem v moderní verzi. Najíte se tu rychle, ale přitom kvalitně, protože na to Popular nikdy nezapomíná. Kromě obědového menu můžete vybírat i ze stálého lístku a pochutnáte si na oblíbeném kuřecím řízku s bramborovým salátem, filátku ze pstruha s grilovanou zeleninou, domácím hamburgeru nebo na výtečné konfitované kachně se zelím, která je specialitou místního šéfkuchaře. Do nosu si dají i vegetariáni, restaurace nabízí i řadu bezmasých jídel a rozhodně si nechte místo na dezert, protože chutná jako od babičky. Je jedno co si vyberete, vynikající je tu vše.



Sportujeme pro radost aneb běháme rádi



Různí běžci, různá místa, jedna myšlenka. Heslo, se kterým je propojen T-Mobile Olympijský běh už několik let. U nás ve Velkých Přílepech vyběhla ve středu 16. 9. odpoledne již podruhé stovka běžců s myšlenkou nejen si zazávodit, ale zaběhat si hlavně pro radost.

Olympijský den se oficiálně slaví 23. června. V českém prostředí se tento den slaví běžeckými závody vždy nejbližší středu a touto akcí se připomíná založení Mezinárodního olympijského výboru.

Letos nám původní záměr běžet T-Mobile Olympijský běh 17. června překazila světová pandemie kvůli šíření viru Covid-19. My se ale nevzdáváme! Počkali jsme si 3 měsíce a oslavili společně olympismus ve Velkých Přílepech.

Po celé ČR vyběhlo zhruba 80 tisíc závodníků v Olympijském běhu pro radost z pohybu a sportu jako takového. Tím, že

Běžců se sešlo hodně, samozřejmě je nutná instruktáž

jsme si zaběhali i u nás v Přílepech, jsme udělali dobře nejen svému tělu, ale pomohli i ostatním. Z každého startovního jde totiž část peněz na podporu sportování dětí, kterým v tom brání nedostatek finančních prostředků. I s touto podporou Česká olympijská nadace dokáže pomoci mladým sportovcům k plnění jejich snů.

Běh se u nás běžel pod záštitou Štěpána Janáčka ve spolupráci se Sportovním výborem. Nejen tento bezvadný tým, ale i významní olympionici ČR u nás tento běh podpořili svou účastí. Mezi významné hosty patřili Jiřina Ptáčnicková, Jan Kudlička a Natálie Dianová.

Jan Kudlička – přílepský český rekordman a dvanáctinásobný Mistr republiky

ve skoku o tyči, běžel se svým trenérem Štěpánem Janáčkem. Jiřina Ptáčnicková, partnerka, taktéž česká rekordmanka s výkonem pouze o 107 cm nižším ve skoku o tyči než partner Jan, si trať proběhla s další olympioničkou Natálií Dianovou, bývalou moderní pětibojařkou a držitelkou cenných kovů z MS či Olympijských her. Mladé maminky se ukázaly ve skvělé formě.

Musíme vyzdvihnout výkony přílepších běžkyň, které se v konkurenci soupeřek z Kralup, Tuchoměřic či Roztok vůbec neztratily. V mužském závodě si výborně vedli David Gurin, Rastó Jančo, Štěpán Janáček, kterým v patách běželi Míra Kvíčala a Jan Houška.

Krásné souboje svedli i žáci a žákyně – Adélka Kohoutová s Františkou Aulickou či Tomáš Bečka s Radimem Aulickým.

Jsm rádi, že jsme tento významný svátek mohli sdílet s dětmi, hobby běžci, resp. běžkyněmi i v Přílepech. Již nyní se těšíme na 3. ročník, který se bude konat příští rok v červnu a zároveň Vás všechny, a především děti a mládež, zveme 4. 10. na duatlonový závod Slavata tour.

Díky všem za skvělou práci a sdílenou radost z pohybu.

Výsledky závodů naleznete na facebookových stránkách Zpravodaje.

*Nada Koštovalová, Marie Válková,
Štěpán Janáček*

Foto archiv redakce



Vítězové kategorie 10 – 15 let



Ceny na stupni vítězů byly skutečně zasloužené. Vlevo host Jan Kudlička



Sport nás spojuje – i v dnešní době

Sportovní výbor Velkých Přílep



Duatlonový závod

pro všechny kluky a holky
od 3 do 15 let

4. 10. 2020

za autobusovou točnou a v ulici Kladenská

Registrace na závod od 11 hodin



Triatlonová tour, která dává šanci naprosto každému dítěti. Snažím se spojit dva rozdílné světy, které naše společnost oddělila a přitom si každý zaslouhuje dostat rovnocennou šanci. V rámci této série závodů je na každém závodě možnost si zapůjčit kolo a vybavení, čímž dávám šanci i dětem z rodin, které si třeba nemůžou kolo dovolit, ale přesto by chtěly, aby si jejich děti tento krásný sport mohly vyzkoušet.

Vyhraj horské kolo Author! Každé startovní číslo je slosovatelné.

Zelená tráva a cesty do přírody

Byl letošní způsob léta nešťastným? Ale vůbec ne, alespoň co do průběhu počasí. Léto bylo bez extrémů a dokonce tráva, díky pravidelným přeháňkám, zůstala zelená. Příroda, nesledujíc počty nakažených nemocí Covid-19, nabízela příjemnou relaxaci. Vyráželi jsme do přírody nejenom auty, ale hlavně pěšky. Vždyť místa v přírodě, kam jsme došli po svých, byla tak nějak příjemnější než ta vyhrazená pro auta, kde je vždy hodně lidí a letos také hygienických opatření. Prostě naše oblíbená místa u křížku, na vrcholku bulizníkové skály či u přítoku Vltavy nabízela zapomenout na současné starosti. A co počasí? Myslím, že nám přálo. Neslýchali jsme, jak nás opět sužuje sucho, jak se blíží již třetí vlna veder a že zítra padne tolik medializovaný teplotní rekord. Sledovali jsme třeba kometu, Perseidy nebo se radovali ze zelené louky či na ni hledali našeho zatoulaného psa. Počasí jako by se letos v létě bálo tropických nocí a proto nepřineslo ani jedinou. V minulých letech velké množství tropických dnů se letos taky nekonalo (jen 15) a první byl teprve koncem června. Supertropický den s teplotou vzduchu nad 35 °C nenastal ani jediný. A tak nejteplejším dnem léta ve Velkých Přílepech se stal 28. červenec s max. teplotou vzduchu 34,5 °C. Deště byly tak způsobivé, že přicházely pravidelně každý týden a celkový úhrn srážek dosáhl během letních měsíců 227 mm, což je normální stav (110 %). Přesto dva dny za uplynulé období bych chtěl zmínit. Zajímavým dnem byl 2. srpen



*Zajíc v polích směrem do Holiček.
Časté setkání během letních dnů*

a jeho večerní a noční přeháňky, při kterých v součtu napršelo v naší obci dlouho nevídaných 47 mm. To byl čtvrtý největší denní úhrn srážek od roku 2005. Jeho maximální intenzita byla rozložena do několika desítek minut, a proto žádné větší škody nenapáchal. I když odtokové koryto do potoka a akumulací nádrží podél ulice Dany Medřické musely svoji práci beze zbytku vykonat. Přišli jsme sice definitivně o rvbu u rybníka, ale počasí na tom mělo asi jen částečný podíl. Ten letitý symbol vodní nádrže se s námi loučil již delší dobu. Dalším pozoruhodným dnem byla středa 26. srpna. Ten, kdo je trochu do větru, si ho užil. Celý den panovalo větrné, ale také slunečné počasí, které nám připomnělo další tvář stavu atmosféry. I když bylo te-

plo, silný vítr srážel pocitovou teplotu hodně dolů. Co zůstalo, tak to je ta zelená tráva. Jen zaváděné epidemiologické semaforey hrozí i jinými barvami. Přejme si, aby zezelenaly natolik, že nebudou potřeba.

Obvyklý graf srážek a teploty vzduchu ukazuje, že ve Velkých Přílepech se průměrné červenové a červenové hodnoty teploty vzduchu pohybovaly kolem normálu, jen srpen byl teplotně

nadprůměrným měsícem. Úhrny měsíčních srážek byly během léta rozkolísané, přesto dosáhly obvyklých hodnot pro toto období. Po delší době zde mohu napsat, že suché období nenastalo.

Tradiční graf srážek a teplot naleznete na facebookových stránkách Zpravodaje

René Tydlitát

Foto autor



Pohled na kdysi holý vrch nad Kamýkem. Letos v sytě zeleném odstínu i během léta

Přivalová povodeň a krupobití v obci dne 30. 6. 1875

Období několika posledních let je poměrně suché. Nejinak tomu je ve Velkých Přílepech. Navíc bezpečná vzdálenost od Vltavy a Podmoráňský potok s malým

množstvím vody vylučují nebezpečí povodní vzniklých vystoupením řek z koryt. Jediná hrozba povodní pro nás může nastat z přivalových srážek. Ty skutečně ve-

líké se již desítky let obci vyhýbají. Srážky 2. srpna letošního roku byly významné a vydatné, přesto nezpůsobily žádné škody. Jinak tomu bylo 30. června roku 1875. Připomeňme si popisem situace a pomocí dobových zpráv, co se téměř před 150 lety v Kamýku a ve Velkých Přílepech přihodilo.

Rok 1875 se nacházel na konci suché periody let 1858 až 1878. Současně se zapsal do historie velkou četností letních přívalových povodní. Vyskytly se dny s neobvyčejným počtem intenzivních bouří, s krupobitím a přívalovými povodněmi. Ty se objevovaly jako četné lokální události, které zapříčinily ztráty na životech a materiální škody. Na středu 30. června se vzpomínalo jako na den se silnými bouřemi kolem Prahy a tornádem u Loun. Postižena byla oblast mezi Prahou, Kladnem a Velvary. Bouře zasáhly především povodí Únětického, Podmoráňského a Zákolanského potoka, a to odpoledne kolem 17. hodiny. Škody způsobilo jak půlhodinové silné krupobití (kroupy 2-3 cm), tak následný přívalový déšť. Největší škody, způsobené zejména erozí, nastaly na obdělávaných plochách. Na Duchcovské dráze musel být kvůli povodni přerušen provoz mezi stanicemi Koleč a Noutonice. Přívalová povodeň postihla i Podmoráňský potok. Intenzivní krupobití a srážky způsobily značné škody na jeho horním toku v Kamýku a Velkých Přílepech. Nebezpečnému zadržování vody napomohly úvozové cesty směřující obcí. Podle dopisovatele listu „Prager Abendblatt“ přišla bouře od severovýchodu před 17. hodinou a trvala hodinu. Přívaly vody nezpůsobily jen škody kolem potoka, ale



*Levostranné přítoky Vltavy
zasažené přívalovou povodní
30. 6. 1875*

všude tam, kde se voda stékající po svazích koncentrovala a strhávala vše, co stálo v cestě: zídky, ploty a hráže. Překvapivá povodeň v obci způsobila značné škody a údajně jen díky statečnému místnímu kováři nedošlo k obětem na životech, četné budovy však byly vážně poškozeny.

Dobový tisk tehdy publikoval tyto zprávy:

Posel z Prahy č. 156 z 3. 7. 1875 tehdy napsal: „*Z Přílepech dochází zpráva, že poslední bouře i v tamním okolí nadělala škod ohromných jak na budovách, tak na osení. Tak v Přílepech odnesla voda stodolu a domek. V Okoři pak dostoupila voda výše jako r. 1862 neblahé paměti, kus hradu podemlela a zanesla velké balvany na nejbližší zahradu. Krupobití rozbilo téměř*

úplně všechno osení a co kroupy ušetřily, odnesla napotom ještě velká voda“.

Národní listy č. 179 z 2. 7. 1875 uvedly: *„Bouře a přívaly. Píše se nám z Kamýku: Dne 30. června k večeru stáhly se nad naším údolím hroživé mraky a za nedlouho snesl se za prudkého větru silný déšť, trvající po celou hodinu, následkem čehož ze všech stran z polí a silnic, jichž čtvero se v naší obci sbíhá, valila se voda silnými proudy. Největší přívál přicházel zahradou páně Ryšánkovou, která za nedlouho byla vodou naplněna; zeď na sáh vysoká nemohla takovému návalu vody odolati, povolila a potom řítila se voda celou prudkostí k obci přílepské, zatopivši zde v první ráně statek p. Lva, jehož manželka jen útekem na střechu stodoly život svůj zachránila. Přívál ten vedral se do mnoha příbytků, pobořil mnoho zdí a porouchal mnohé chatrče, tak že některé z nich budou se musit bourati. Kroupy, které s deštěm přišly, nadělaly škod, voda však strhala mnoho polí. Štěstí, že bouře nepřišly v noci“.*

Posel z Prahy z 13. 7. 1875 psal: *„Obce Velké Přílepy a Kamýk v okrese Smíchov byly zasaženy 30. 6. takovým lijákem, že tam nejstarší zdejší lidé podobnou bouři nepamatují. Bylo kolem páté hodiny odpoledne, když se na severovýchodě objevil náhle k nám mířící hroživý těžký mrak, který již jen svou popelavou barvou nevěstil nic dobrého, za hrozných hromů a blesků vypouštěl přitom nad obcemi množství vody. Bouře, která trvala na ten hrozný způsob téměř celou hodinu, byla zpočátku provázena poměrně velkými*

kroupami, které nebyly tak ničivé jako samotná voda. Ta padala v proudech k zemi a netrvalo dlouho a krajina se podobala jezeru. Hráze, ploty, stěny, zkrátka všechno, co stálo v cestě povodně, bylo odplaveno. Nebezpečí v jednotlivých, níže položených obytných domech rostlo každý okamžik s rostoucí výškou vody, ta když dosáhla jednoho lokte [59-71 cm], pronikla do dolních sklepů a stájí, ze kterých mohl být jen s námahou zachráněn před utopením vystrašený dobytek. Dům chudého zedníka, který pracoval v průběhu dne v sousední vesnici, náhle byl přepaden nápirem vody. Jeho žena a dcera bez pomoci by možná hrob ve vlnách našly, kdyby tehdy, mezi stovkami přihlížejících, kteří slyšeli srdcevrvoucí výkřiky úzkosti těch dvou, aniž by byli schopni v rozhodujících okamžicích pomoci – přitom dům byl blízce zřícení – našel se ještě včas statečný zachránce v osobě místního, obecně respektovaného mistra kováře, ten nejen vyrval povodni obě zoufalé, zachránil i jejich majetky a přivedl je do bezpečí navzdory varování všech a v nebezpečí vlastního života“.

Výše zmíněné citace jsou použity bez úprav a ve zprávách uvedený místopis pro současné čtenáře okomentoval pan Václav Kašek takto: Zeď zahrady pana Ryšánka byla v místech, kde dnes stojí točna autobusů (na hraně u silnice). Statek pana Lva byl statek čp. 9 ve Velkých Přílepech (od hlavní křižovatky podle ul. Roztocké, dnes tam stojí dva ze tří panělových domů). Naposledy byl v majetku rodiny Novotných.

René Tydlitát

Zpátky do minulosti



Mělo by nás ještě čekat pár hezkých týdnů, a tak není důvod nevyrazit na výlet trochu dál od Velkých Přílep, konkrétně do **Března u Loun**. Ostatně po dálnici je to sotva tři čtvrtě hodiny jízdy, pokud nás cestou nepotká nějaká ta výluka.

Samotné Březno není ničím zajímavé, ovšem za touto malou obcí, ležící stranou všech hlavních silnic, se nachází jedinečný archeoskanzen připomínající život našich keltských, germánských a slovanských předků. V areálu nalezneme řadu budov-replik postavených na základě archeologických vykopávek u nás i v zahraničí, doplněných volně rozmístěnými ukázkami odpadních a skladovacích jam,

pecí a dalších drobných staveb. Hned u vstupu se návštěvník seznámí s podobou hrobu únětické kultury. V jeho sousedství stojí budova pokladny, kde je možné zakoupit kromě vstupenek (za lidovou cenu 30 korun) také drobné suvenýry. Každý zde dostane do ruky malého průvodce, který systémem runových značek provádí návštěvníky volně po celém areálu.

Skutečná prohlídka začíná germánskou tkalcovnou, kde si můžete vyzkoušet práci s klasickým jednoduchým ručním stavem. Ovšem pozor. Při vstupu za dřevěný plot dávejte pozor na všudypřítomné ovce, které se k vám nahnou pro pamlsek.

Můžete jim dát hrst trávy, anebo si je jen pohladit. Následuje slovanská polozemnice a slovanský dům, laténská (keltská) kovárna a přilehlá zahrada, kde se pěstují plodiny původním způsobem. Ovšem hlavním lákadlem je bez pochyby dlouhý dům, budova, která ukazuje, jak žili naši předci v mladší době kamenné. Je možné si zde vyzkoušet jednoduchou výrobu mouky, broušení pazourků a hrotů šípů, vrtání primitivní rotační vrtačkou a další

činnosti, které museli naši předci ovládat, aby přežili.

Prohlídka Vám nezabere příliš času, ale rozhodně stojí za to. Výlet ocení zvláště rodiny s dětmi, pro které půjde o jedinečný zážitek. Rodiče se zatím mohou občerstvit a o své ratolesti se v podstatě nemusejí bát. Areál je oplocený a většina činností naprosto bezpečná.

Helena Lorenzová

Foto autor



Přílepák a Přílepada



Drahé děti, naposledy jste se Přílepákem a Přílepadou setkali v minulém čísle, když jim maminka vyprávěla o Bílé paní. S Přílepák s Přílepadou ale hledají svá křestní jména, a tak Vás prosíme, abyste nám napsali, jak by se mohli jmenovat, právě Vy. Stačí vymyslet Přílepákovi a Přílepadě křestní jména a poprosit maminku, tatínka nebo staršího sourozence, aby nám je napsali na zpravodaj@velke-pri-lepy.cz. Z nejkrásnějších jmen dvě vybereme a v příštím čísle uveřejníme, kdo je vymyslel. A protože Přílepák a Přílepada se chtějí ukázat už s těmito jmény, vystřídá je tentokrát jiná pohádka, kterou nám zaslala Martina Jíchová s pozdravem, že se letos v létě byla podívat u nás ve Velkých Přílepech a velmi se jí zalíbil náš rybník. Proto bude vyprávět právě o něm a také o vodníkovi, kterého zde potkala.

Jak vodník Tříska hledal hodinky

Byl nádherný den a já byla velice rozhněvaná, protože jsem chtěla být venku a rodiče si místo toho usmysleli jet na návštěvu ke známým. Normálně by mi to nevadilo, protože teta Lucie peče skvělé dorty, ale venku bylo opravdu moc krásné a já si chtěla jít hrát.

„Tak jí pusťte, tady se jí nic nestane,“ řekl strejda Karel rodičům a spiklenecky na mě mrknul. Rodiče se sice chvíli zdráhali, ale potom si asi řekli, že už jsem dost velká holka. A tak mě strejda Karel doprovodil ke dveřím, poradil mi, kde co je a jak se potom dostat do domu, a já už už utíkala pryč.

Nejdřív jsem zamířila ke hřišti, ale houpáčka a prolejačky mě příliš nebavily. Snad kdyby tu se mnou byla Ája, ale ta určitě běhala po hřišti u nás doma. A tak jsem slezla z kolotoče a vydala jsem

se k malému mostu přes potok. Strejda Karel mi říkal, že na druhé straně je rybník, kde se prý výborně hází žabky. Byla jsem zvědavá, a tak jsem se chytla zábradlí a přešla na druhou stranu. Tam jsem si zula botky a chvíli jsem jen tak na boso brouzdala trávou. A jak jsem tak koukala po zemi a po rybníku, přiblížila jsem se k vykotlané vrbě na břehu. Kopnula jsem do jednoho kamínku, ten se odrazil od kořene stromu a dopadl na jeho druhou stranu.

„Au,“ ozvalo se zpoza vrby a já myslela, že jsem někoho tím kamenem praštila. Tak jsem vrbu obešla a...

Za vrbou seděl podivný mužíček oblečený do zeleného kabátku, ze kterého vzadu čouhaly dva pruhy látky až po kotníky. Na hlavě měl podivný otrhaný klobouk a kolem něho červenou a zelenou

stužku, které mu spadaly na jedno rameno. Jednou rukou se opíral o zem, zatímco druhou se držel za čelo a kabonil se.

„U kapří ploutve, kdo to po mě hází kamení?“ lamentoval.

„Omlouvám se,“ řekla jsem, palcem nohy jsem se zabořila do změkklé hlíny a udělala v ní důlek.

„To se dělá, házet kamení po vodnících?“ rozčiloval se podivný mužíček.

„Já nechtěla,“ odpověděla jsem, ale v tu chvíli mi teprve došlo, že řekl slovo vodník. Udělala jsem krok zpátky a vytřeštila na něho oči. „Vy jste vodník?“ zeptala jsem se polekaně, a když jsem ustupovala, zakopla jsem o kořen vrby a spadla.

„Já sem Tříška a tohle je můj rybník,“ řekl mužíček, vstal a jak se rozmáchnul rukou, aby smeknul klobouk, hodinky na jeho tenounké ručičce se posunuly až k zápěstí a najednou „žbluňk“ – a byly ve vodě. „U starýho sumce,“ zaklel vodník Tříška, „to byly památeční po rybáři Hamouskovi, co sem ho prvního utopil. Tolik let mi sloužily a teď jsou pryč,“ rozbrečel se vodník.

„No tak,“ snažila jsem se ho utěšit, ale sáhnout na něj jsem se neodvážila. „spadli ti do rybníka, tam je určitě najdeš, ne?“

„Když ono je tu málo vody a já si můžu normálně stoupnout jen uprostřed, kde bydlím. Tady na kraji, to já se musím proměnit v rybu a to hodinky nezvednu. A když zvednu, tak je nedonesu na břeh,“ brečel vodník dál.

Chvilí jsem mlčela, ale potom mě napadlo, jak vodníkovi pomoci. „Můj strejda je rybář,“ řekla jsem mu, když

jsem si vzpomněla na strejdu Karla, „a tak když ty hodinky chytíš jako ryba a on tě vyloví na břeh, proměníš se a budeš je mít zase zpátky.“ Vodník si otřel slzičky, chvíli přemýšlel, a nakonec jen řekl, že to můžeme zkusit. A tak jsem utíkala za strejdou Karlem. Otevřela jsem klíčem schovaným pod květináčem a odvěkla strejdu Karla stranou, aby nikdo jiný nevěděl, co mu chci říct. Strejda mi sice moc nevěřil, ale nedokázal mi odmítnout, a tak si vzal prut a podběrák, i když jsem mu říkala, že pruty potřebovat nebude. A tak jsme vyrazili zpátky k rybníku.

U vrby bylo prázdné, ale já věděla, že se někde Tříška schovává a nebude daleko. A taky ano. Seděl nahoře mezi větvemi a všemožně se snažil maskovat, aby ho strejda neviděl. Jenomže marně. Hned jsem ho viděla a ukázala na něj strejdovi: „To je vodník Tříška“. Strejda jen otevřel pusku dokořán a nic neříkal, stejně jako



vodník, který se strachem v očích koukal zase na strejdu. „Tak honem, musíme vytáhnout ty hodinky,“ řekla jsem rozhodně.

Tříska na nic nečekal, skočil z vrby do vody a ještě v letu se proměnil ve štika. Ta se chvíli plácala u břehu v místech, kam mu odletěly hodinky, a najednou se vynořila nad hladinou s hodinkami mezi zuby. To už strejda ponořil do vody podběrák, Tříska do něj vplul a za chvíli byl na břehu. Tam se proměnil zase ve vodníka a s rozzářeným úsměvem si nasadil hodinky zpátky na ruku.

„Děkuji ti,“ řekl, ale než jsme si strej-

dou stačili něco říct, skočil do rybníka a byl pryč. Se strejdou jsme osaměli a chvíli ještě koukali na hladinu rybníka, kde právě zmizel vodník.

„Tak tohle jsem ještě neviděl,“ řekl najednou strejda a rozesmál se. „Musíš sem jezdit častěji, abys mi ukázala, kdo tu ještě kolem bydlí,“ pohládl mě po vlasech, chytil mě kolem ramen a spolu jsme šli domů. Jestli se potkám ještě někdy s Třískou, nevím, ale jedno vím rozhodně. Za tetou Lucií a strejdou Karlem se už budu vždycky jenom těšit.

Martina Jíchová, 15 let



I v tomto čísle máte možnost vyhrát malou odměnu.

Vybarvíte rodinu ježečků a dostanete od nás sešit omalováněk.

Obrázky posílejte na zpravodaj@velke-prilepy.cz

Informační čtvrtletník pro občany obce Velké Přílepy

MK CT 225 56

Vydává obec Velké Přílepy.
Pražská 162, Velké Přílepy 252 64

Náklad: 1300 výtisků
Datum vydání: 23. září 2020
Uzávěrka příštího čísla: 5. prosince 2020

Odpovědný redaktor:
Tomáš Hejna
Mobil: 721 014 343
E-mail: zpravodaj@velke-prilepy.cz

Redakční rada: Daniel Koštoval, Jana Kouřimská, Taťána Sasková,
David Bečka, Jiří Freisinger

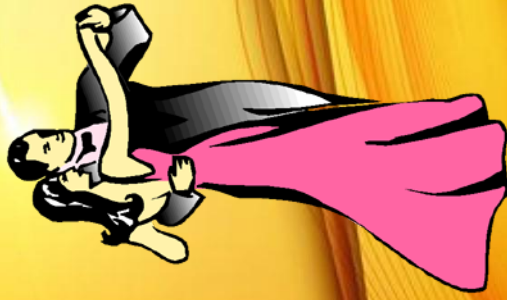
Grafická úprava: Šárka Kočí Rosolová
Fotografie na obálce a vnitřních stranách obálky Tomáš Hejna
Tisk: GTPLUS.CZ

Důstojná koruna budoucího památného stromu

💃 Taneční Jinak

anež jak nezapomenout tančit

Začínáme u neděli 1. listopadu 2020



☺ Anticovid ☺
opatření zajištěna

Tanec provází lidstvo odnepaměti jako zdroj radosti, zábavy a energie.

Stejně prožijeme waltz, slowfox či rumbu na našich hodinách.

Nabídneme Vám:

- taneční zásady
- splynutí s hudbou
- náladu jednotlivých tanců
- soulad v páru

Ondesete si z našich hodin:

- krásné držení těla
- přirozenou radost z pohybu
- taneční sebevědomí
- nezapomenutelné zážitky

V Tanečních jinak probudíme a prohloubíme Vaši přirozenou schopnost tančit. Kultivujeme ji do nálad jednotlivých tanců, bez složitých drillů kroků a figur.

☺ Konečně si příjemně zatancujete, i když zapomenete kroky. ☺

Neváhejte a přidejte se k nám!

Tanečními jinak Vás provede: *Martin Šalář a Majka Románková*

nadšení propagátoři Tanečních jinak, žáci odkazu Karla Havlička, členové ATK Praha

Kde: Velké Přílepy, sál u Korychů **Kdy: neděle, 20,00-22,00 hod. Za kolik: 12 lekcí/pár/3.000,- Kč**

Dress code: neformální

Příhlášky a více info na tel.: 777 727 050 či e-mailu: romankova.marie@seznam.cz



valčík

slowfox



tango



waltz



quickstep



cha-cha



rumba



samba



jive

